

VSEBINA

Obalni svet Koper

- DRUŽBENI DOGOVOR o zagotovitvi sredstev za gradnjo višinskega vodovoda
- ODLOK o delni nadomestitvi stanarine
- ODLOK o določitvi stanovanjskega standarda

Občina Ilirska Bistrica

- ODLOK o določitvi vrednosti posameznih elementov za izračun revalorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja v družbeni lastnini v občini Ilirska Bistrica
- ODLOK o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi gasilskega sklada občine Ilirska Bistrica

Občina Izola

- ODLOK o določitvi kriterijev za socialno ogroženost kmetaborca NOV, kot pogoja za pridobitev pravice do varstvenega dodatka
- ODLOK o določitvi najvišjih stanarin v občini Izola
- ODLOK o splošni prepovedi gradnje v rezervatu, predvidenem za gradnjo objektov splošne bolnišnice

- ODLOK o vzdrževanju javne snage in obveznem zbiranju, odlaganju in odvažanju odpadkov na območju občine Izola
- SKLEP o določitvi najvišje cene za zbiranje in odvoz smeti na območju mesta Izole.

Občina Piran

- ODLOK o spremembah in dopolnitvah odloka o urbanističnem načrtu za mesto Piran

Občina Postojna

- ODLOK o ukrepih neposredne družbene kontrole cen za proizvode in storitve
- ODLOK o najvišjih stanarinah
- ODLOK o spremembah in dopolnitvah odloka o ustanovitvi solidarnostnega sklada za družbeno pomoč v gospodarskem stanovanjskem gospodarstvu
- ODLOK o spremembah odloka o spremembah odloka o urbanističnem programu za območje občine Postojna

OBALNI SVET KOPER

Obalni svet Koper in skupščine občin Izola, Koper in Piran ugovarjajo:

- da se prebivalstvo višjih predelov občin Izola, Koper in Piran preskrbuje s pitno vodo iz krajevnih studencev in vodnjakov, ki v sušnih obdobjih usahnejo;

- da je redna preskrba z zdravo pitno vodo osnovna življenjska dobrina, ki omogoča gospodarski, socialni in kulturni napredek krajev;

- da je zgraditev višinskega vodovoda neodložljiv dolg družbene skupnosti do podeželja za prispevek v narodno-osvobodilnem boju;

- da so bili doslej za gradnjo višinskega vodovoda vloženi veliki naporji vseh zainteresiranih dejavnikov, da pa kljub temu gradnja ni bila začeta;

- da je zgraditev višinskega vodovoda pomemben prispevek k zmanjševanju socialnih razlik in razvojnega razkoraka med obalnimi središči in zaledjem;

- da je zgraditev višinskega vodovoda neodložljiva naloga obalnega pomena, ki terja solidarnostno akcijo občin Izola, Koper in Piran.

Upoštevajoč gornje ugotovitve, Obalni svet in skupščine občin Izola, Koper in Piran ter komunalno podjetje Rižanski vodovod Koper kot investitor, sklenejo

DRUŽBENI DOGOVOR O ZAGOTOVITVI SREDSTEV ZA GRADNJO VIŠINSKEGA VODOVODA

1.

Obalni svet Koper in skupščine občin Izola, Koper in Piran ugovarjajo, da je gradnja višinskega vodovoda statutarna naloga Obalnega sveta Koper, ki so jo tri obalne občine prenesle na Obalni svet zaradi usklajevanja medsebojnih interesov ter angažiranja skupnih moči.

2.

Podpisniki tega dogovora sprejemajo sklepe, priporočila in stališča seje Obalnega sveta Koper o pripravah za gradnjo višinskega vodovoda z dne 12. junija 1973 in sicer:

- da naj se gradnja prve etape višinskega vodovoda prične jeseni 1973;

- da se sredstva za gradnjo prve etape zagotovijo z udeležbo skupščin občin Izola, Koper in Piran ter Rižanskega vodovoda Koper po že sprejetih obveznostih in ki znašajo v letu 1973 za občino Koper 1.900.000,00 dinarjev, za občino Izola 250.000,00 dinarjev, za občino Piran 1.000.000,00 dinarjev, za Rižanski vodovod Koper 620.000,00 dinarjev, ter z bančnim kreditom;

- da se za gradnjo nadaljnjih etap zagotovijo sredstva iz proračunov občin po ključu: občina Izola 15 %, občina Koper 60 % in občina Piran 25 %, vendar tako, da letna obveznost ne prekorači zneska 3 milijonov dinarjev;

- da se v prvo etapo gradnje višinskega vodovoda vključi napeljava vode tudi krajem v krajevnih skupnostih Dvori, Lucija, Sečovlje, Pobegi in Črni kal;

- da Rižanski vodovod Koper pravočasno izdela predlog za racionalnejšo izvedbo gradnje višinskega vodovoda;

- da se z gradnjo prve etape prične istočasno na obeh skrajnih krakih;

- da se z deli pri gradnji višinskega vodovoda ne prične, preden skupščina občin Izola, Koper in Piran ne sklenejo družbenega dogovora o zagotovitvi sredstev.

3.

Občine Izola, Koper in Piran ter Rižanski vodovod prevzemajo s podpisom tega družbenega dogovora obveznosti finančne narave iz prejšnje točke in bodo sredstva za gradnjo nadaljnjih etap zagotovili v skladu s terminskim programom gradnje višinskega vodovoda, ki ga bo potrdil Obalni svet.

4.

Za urejanje operativnih vprašanj, za angažiranje dodatnih sredstev ter za usklajevanje morebitnih različnih stališč podpisnikov družbenega dogovora, imenuje Obalni svet Koper poseben sedemčlanski gradbeni odbor.

5.

Ta družbeni dogovor stopi v veljavo, ko ga podpišejo vsi udeleženci.

Št.: 402-11/73
Izola, dne 6. 7. 1973

SKUPŠČINA OBČINE IZOLA
Predsednik JERNEJ HUMAR, l. r.

Št.: 402-3/73
Koper, dne 18. 7. 1973

SKUPŠČINA OBČINE KOPER
Podpredsednik MITJA LOGAR, l. r.

Št.: 402-15/73
Piran, dne 7. 7. 1973

SKUPŠČINA OBČINE PIRAN
Predsednik IVAN BAŽEC, l. r.

Št.: 402-18/73
Koper, dne 6. 7. 1973

OBALNI SVET KOPER
Predsednik JANKO KOSMINA, l. r.

Št.: 0-38/5-73
Koper, dne 6. 7. 1973

RIZANSKI VODOVOD KOPER
Direktor ALOJZ BIZJAK, l. r.

Obalni svet Koper je na podlagi 13. in 26. člena zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu (Uradni list SRS, št. 5/72) in na podlagi 1. člena dogovora skupščin občin Izola, Koper in Piran o prenosu zadev s področja stanovanjskega gospodarstva na Obalni svet Koper dne 9. julija 1973 sprejel

O D L O K

O DELNI NADOMESTITVI STANARINE

1. člen

S tem odlokom se uvaja in ureja delna nadomestitev stanarine na obalnem območju.

2. člen

Delno nadomestitev stanarine odobrava obalni solidarnostni stanovanjski sklad v skladu z določili zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu in po določilih tega odloka iz sredstev obalnega solidarnostnega stanovanjskega sklada.

3. člen

Delna nadomestitev stanarine je različna in je odvisna od premoženjskega stanja nosilca stanovanjske pravice in članov njegovega gospodinjstva, od velikosti stanovanja, številka članov gospodinjstva in od opremljenosti stanovanja.

Pravico do delne nadomestitve imajo nosilci stanovanjske pravice ne glede ali uporabljajo stanovanje v družbeni lastnini ali v lasti občanov, če izpolnjujejo pogoje po določbah tega odloka.

4. člen

Do delne nadomestitve stanarine so upravičeni tisti nosilci stanovanjske pravice, katerih gospodinjstva uporabljajo stanovanje, ki po površini ne presega naslednjega normativa:

Število članov gospodinjstva	površinski normativ v m ²
1	do 29
2	do 40
3	do 56
4	do 68

in na vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva po 10 m².

Za nefunkcionalna stanovanja, ki so starejša od 50 let, se lahko normativ površine poveča za 30 %.

5. člen

Nosilec stanovanjske pravice je upravičen do delne nadomestitve stanarine, že uporablja stanovanje, ki je v skladu z odlokom o določitvi stanovanjskega standarda.

6. člen

Nosilec stanovanjske pravice je upravičen do delne nadomestitve stanarine, če je višina letnega dohodka gospodinjstva glede na število članov gospodinjstva manjša od mejnih vrednosti v naslednji tabeli znosnih izdatkov za stanarine:

Dohodek gospodinjstva letno v din	Število članov gospodinjstva							
	1	2	3	4	5	6	7	8
2.999	1,0							
3.000–5.999	8,0	2,5						
6.000–8.999	11,5	6,0	3,0					
9.000–11.999	13,7	8,5	5,5	2,2				

12.000–14.999	15,5	10,4	7,1	4,1	2,1	0,5		
15.000–17.999	16,5	11,4	8,5	5,3	3,4	2,1	1,0	
18.000–20.999	17,6	12,5	9,5	6,3	4,5	3,3	2,2	1,0
21.000–23.999	18,5	13,4	10,3	7,3	5,4	4,2	3,1	2,0
24.000–26.999	19,3	14,2	11,0	8,1	6,4	5,0	4,0	2,8
27.000–29.999	20,0	14,8	11,8	9,0	7,1	5,7	4,6	3,5
30.000–32.999	20,6	15,6	12,5	9,5	7,7	6,4	5,3	4,1
33.000–35.999	21,3	16,3	13,1	10,2	8,4	7,0	5,9	4,8
36.000–38.999	22,0	16,8	13,8	10,8	8,9	7,6	6,5	5,4
39.000–41.999	22,5	17,4	14,4	11,3	9,4	8,1	7,0	5,9
42.000–44.999	23,0	17,9	14,9	11,8	9,8	8,6	7,5	6,4
45.000–47.999	23,6	18,4	15,3	12,3	10,3	9,0	8,0	6,8
48.000–50.999	24,0	18,8	15,1	12,7	10,8	9,5	8,4	7,3
51.000–53.999	24,3	19,1	16,1	13,1	11,2	10,0	8,8	7,7
54.000–56.999	24,7	19,6	16,5	13,4	11,6	10,3	9,2	8,1
57.000–59.999	25,0	19,9	16,8	13,8	11,9	10,6	9,5	8,4
60.000–62.999		20,2	17,2	14,1	12,2	10,9	9,8	8,7
63.000–65.999		20,5	17,5	14,3	12,6	11,3	10,1	9,0
66.000–68.999		20,9	17,8	14,7	12,9	11,6	10,5	9,4
69.000–71.999		21,2	18,1	15,0	13,1	11,9	10,7	9,6
72.000–74.999		21,4	18,4	15,3	13,4	12,2	11,0	9,9
75.000–77.999		21,7	18,7	15,5	13,7	12,4	11,3	10,2
78.000–80.999		22,0	19,0	15,8	13,9	12,7	11,6	10,5
81.000–83.999		22,3	19,2	16,2	14,2	13,0	11,9	10,7

Znosna letna stanarina, ki jo je nosilec stanovanjske pravice dolžan plačati, se izračuna tako, da se letni dohodek gospodinjstva pomnoži z odstotkom iz ustreznega stolpca v zgornji tabeli in deli s sto.

7. člen

Ne glede na določbe 4. in 6. člena tega odloka delna nadomestitev stanarine ne pripada nosilcem stanovanjske pravice v naslednjih primerih:

- če nosilec stanovanjske pravice oddaja stanovanje ali del stanovanja v podnajem,
- če nosilec stanovanjske pravice ali drug član gospodinjstva uporablja del stanovanja v poslovne namene,
- če je nosilec stanovanjske pravice ali drug član gospodinjstva lastnik vseljivega stanovanja,
- če je nosilec stanovanjske pravice ali drug član gospodinjstva lastnik počitniške hiše ali avtomobila.

Določilo o avtomobilu ne velja za invalide, ki ga uporabljajo zaradi zdravstvenih razlogov.

8. člen

Pravico do delne nadomestitve stanarine uveljavlja nosilec stanovanjske pravice z zahtevo, ki jo vloži pri obalnem solidarnostnem stanovanjskem skladu.

Zahtevku je treba priložiti:

- potrdilo o letnem dohodku gospodinjstva za preteklo kalendarско leto,
- potrdilo o številu članov gospodinjstva,
- veljavno stanovanjsko pogodbo,
- zapisnik o ocenitvi stanovanja.

9. člen

Obalni solidarnostni stanovanjski sklad mora o zahtevku o delni nadomestitvi stanarine odločati v roku 30 dni po prejemu zahtevka.

O pritožbi zoper odločbo o delni nadomestitvi stanarine odloča pristojni svet za stanovanjske zadeve.

10. člen

Način izplačevanja subvencioniranega dela stanarine določi samoupravni organ solidarnostnega sklada s splošnim aktom.

Upravičencem do delne nadomestitve stanarine bo sklad izplačeval subvencionirani del stanarine za leto 1973 v 3-mesečnih obrokih za nazaj.

Najmanjši znesek, do katerega se delna nadomestitev stanarine še izplačuje, je 5,00 dinarjev.

11. člen

Pravna oseba, ki v potrdilu o osebnem dohodku nosilca stanovanjske pravice oziroma članov njegovega gospodinjstva navede neresnične podatke ali občan, ki da neresnične podatke ali neresnične

izjave v zvezi z vloženo zahtevo za delno nadomestitev stanarine, se kaznujeta po 24. in 25. členu zakona o družbeni pomoči v stanovanjskem gospodarstvu.

Kazni po citiranih določilih izreka pristojni občinski sodnik za prekrške.

12. člen

Delna nadomestitev stanarine po določbah tega odloka se uvede potem, ko se odpravi zadržanje stanarin in po uveljavitvi s stanovanjsko pogodbo določenih stanarin.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 36-12/73

Koper, 10. julija 1973

Predsednik

JANKO KOSMINA, l. r.

Na podlagi četrtega odstavka 21. člena zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5/72) in 1. člena dogovora skupščin občin Izola, Koper in Piran o prenosu zadev s področja stanovanjskega gospodarstva na obalni svet Koper je obalni svet Koper na svoji seji dne 9. julija 1973 sprejel

O D L O K

O DOLOČITVI STANOVANJSKEGA STANDARDA

1. člen

S tem odlokom se določa standard stanovanja z namenom, da se določijo merila in pogoji, po katerih se ugotavlja pri dodeljevanju posojil za gradnjo ali nakup nove stanovanjske hiše, obnovo stanovanja ali rekonstrukcijo obstoječe stanovanjske hiše ali stanovanja, če je gradnja, nakup ali rekonstrukcija hiše ali stanovanja v mejah predpisanega stanovanjskega standarda v občini.

2. člen

Standard stanovanja opredeljujejo naslednji elementi:

- površina in funkcionalnost stanovanja,
- opremljenost stanovanja in objekta,
- notranja in zunanja obdelava konstrukcijskih elementov objekta,
- urejenost neposredne okolice objekta.

3. člen

Elementi standarda stanovanja iz drugega člena tega odloka so določeni v „OSNOVNIH ELEMENTIH STANDARDNEGA STANOVANJA“, ki so sestavni del tega odloka.

4. člen

Šteje se, da je gradnja, nakup ali rekonstrukcija stanovanjske hiše ali stanovanja v mejah stanovanjskega standarda, če stanovanjska hiša ali stanovanje, ki se gradi, kupuje ali rekonstruira, ne presega elementov standarda, določenih s tem odlokom in če cena 1 kvad. metra koristne stanovanjske površine ne presega cene, ki jo za vsako leto ugotavlja skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti.

Investitor je dolžan predložiti dokazila, da je načrtovana gradnja stanovanj v skladu s standardi, predpisanimi s tem odlokom samoupravni stanovanjski skupnosti.

5. člen

Pri dodeljevanju posojil za gradnjo ali nakup stanovanj v stanovanjskih objektih, ki so do dneva uveljavitve tega odloka dograjeni do druge gradbene faze, se določila tega odloka ne uporabljajo.

6. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 36-11/73

Koper, 10. julija 1973

Predsednik

JANKO KOSMINA, l. r.

OSNOVNI ELEMENTI STANDARDNEGA STANOVANJA

IZHODIŠČA ZA

OPREDELITEV STANDARDNEGA STANOVANJA

Stanovanje je namenjeno človeku, družini, njenemu razvoju in njihovim potrebam. Iz socialnih vidikov zato ne smemo dopustiti gradnje funkcionalno neustreznih stanovanj.

Iz družbeno ekonomskih vidikov je pospeševati kompleksno racionalizacijo graditve, prilagoditev projektnih zasnov in organizacijskih zasnov standardizaciji, tipizaciji in industrializaciji. Dati je prednost zazidalnim sistemom in oblikam stanovanjskih stavb, ki zadovoljujejo racionalno izrabo zazidljivih površin in komunalnih naprav ter ekonomsko upravičenost izgradnje spremljajočih objektov.

Standardno stanovanje

Standardno stanovanje mora biti po svoji velikosti, strukturi in organizaciji prilagojeno številu članov družine ter mora po svoji funkcionalnosti, opremljenosti in kvaliteti zadostiti higiensko tehničnim pogojem in sodobnim zahtevam do stanovanja glede na prostornost, možnost opremljanja in urbanistično lego.

Kriteriji funkcionalnosti stanovanja

Kot kriteriji funkcionalnosti so predvsem pomembni:

- notranja organizacija, povezanost in oddelitev stanovanjstih prostorov;
- zadostna površina stanovanjskih prostorov za možnost postavitve funkcionalnega pohištva in ustreznih prostih površin za gibanje;
- ustreznost glavnih in pomožnih prostorov v stanovanju ter pripadajočih funkcionalnih prostorov izven stanovanja in skupnih prostorov za več stanovanj.

Kriteriji za določanje števila ležišč so naslednji:

- bivalna kuhinja nima ležišča,
- dnevni prostor ima eno ležišče, do največ 6 oseb, od 7 oseb naprej pa nima ležišča,
- spalnica do 10 kvad. metrov velikosti ima eno ležišče,
- spalnica nad 10 kvad. metrov velikosti za otroke in nad 12 kvad. metrov za starše ima dve ležišči.

Ležišče za dojenčka ne šteje v število ležišč. Velikost spalnice je lahko zmanjšana do 20 %, če je omara za obleke in perilo izven nje. V garsonjeri za eno osebo mora biti dana možnost postavitve dveh ležišč.

Velikost in označevanje stanovanj

Različnim velikostim in strukturam družine ustrezajo tudi različne velikosti in strukture stanovanj. Kriteriji za določanje velikosti stanovanja so:

1. število ležišč
2. zasnova bivalnih prostorov (kuhinja, jedilno mesto, dnevna soba)
3. Oblika in velikost kuhinje (delovna, delovna z jedilnim mestom, bivalna)

V primerih, ko ima stanovanje bivalno kuhinjo, smatramo vse sobe za spalnice. V drugih primerih je eno sobo smatrati kot dnevni bivalni prostor.

OPREDELITEV STANDARDNEGA STANOVANJA

Prostori stanovanja

Prostori standardnega stanovanja, ki ustrezajo potrebam odnosno funkcijam stanovanja obsegajo:

- prostore dnevnega bivanja (dnevna soba, kuhinja, jedilni prostor, balkon ali loža),
- spalnice,
- pomožni prostori (kopalnica, ločen WC, predsoba).

Prostorom dnevnega bivanja je določena skupna površina, kar dopušča projektantom možnost izbire zasnove stanovanja. Vsaki stanovanjski enoti pripada praviloma zunanji prostor (balkon ali loža) v izmeri do 2,5 kvad. metra reducirane površine po JUS-u, ki pa se lahko tudi vključi v prostore dnevnega bivanja.

Kopalnica in WC

V standardnem stanovanju naj bosta stranišče in kopalnica v istem prostoru v stanovanju do treh članov (ležišč), pri štirih članih je priporočljiva ločitev, pri petih članih pa je ločitev stranišča in kopalnice obvezna. V vsaki kopalnici je obvezno upoštevati prostor in priključek za pralni stroj.

V ločenem stranišču je lahko tudi umivalnik.

Predsoba in druge komunikacije

V vstopni predsobi mora biti vsaj en meter proste stene. Razširjeni deli komunikacij, ki imajo direktno osvetlitev in zračenje se lahko izrabljajo tudi za igro otrok, jedilno mesto itd.

Shramba

Vsakemu stanovanju pripada shrambni prostor do 2,5 kvad. metrov z ozirom na velikost stanovanja.

K etažnim stanovanjem v več stanovanjskih objektih pripada kletna shramba, velikosti: 2 do 6 kvad. metrov odvisno od velikosti stanovanja. V primeru lokalnega ogrevanja naj bo kletna shramba za 50 % večja. Površine kletne shrambe ne prištevamo h koristnim površinam stanovanja.

Skupni prostori v več stanovanjskih objektih

Med skupne prostore v več stanovanjskih objektih spadajo:

- veža z vetrolovom,
- stopnišče,
- dvigalo,
- hodniki in galerije,
- kolesarnica in shramba otroških vozičkov,
- prostor za smetnjake,
- skupne sušilnice za perilo,
- zaklonišče,
- prostor za samoupravne organe hiše.

Velikost, opremljenost in funkcionalnost skupnih prostorov hiše so predpisani z ustreznimi pravilniki. K tehničnim normativom in predpisom pa se dodaja nekaj elementov za naslednje skupne prostore:

- veža – vetrolov naj bo vsaj 4 kvad. metre velika in opremljena s tipiziranimi pisemskimi nabiralniki,
- shramba otroških vozičkov – računati je en otroški voziček na 2 stanovanja,
- skupne sušilnice perila – na vsakih 25 stanovanj naj bo vsaj 10 kvad. metrov velik prostor za sušenje perila, dobro prezračevan in opremljen z napravami za racionalni način izrabe prostora,
- hišniška stanovanja – v več stanovanjskih hišah, ki so opremljene z dvigali, hidroformnimi postajami, toplovodnimi postajami, je obvezno hišniško stanovanje. Hišniško stanovanje je obvezno zgraditi tudi sicer na vsakih 200 stanovanj.
- prostori za hišne samoupravne organe – pri gradnji večjih stanovanjskih naselij je na vsakih 200 stanovanj zagotoviti prostor za delo hišnega sveta, velikosti minimum 15 – 20 kvad. metrov z lastnim WC-jem. V objektih, ki imajo več kot 20 stanovanj in niso v sklopu večjega stanovanjskega naselja, naj bo prostor za delo hišnega sveta 6 – 10 kvad. metrov. Prostori naj omogočajo več namensko izkoriščanje. Ob njih naj bo WC z umivalnikom.

Ureditev najožje okolice stanovanjske stavbe

K ureditvi najožje okolice stavbe spada:

- tlakovana ploščad ob hišnem vhodu s pristopi in dovozom s pripadajočo razsvetljavo,
- parkirni prostor, zelenica in otroško igrišče, če način ureditve in financiranja ni drugače določen,
- čistilno mesto za iztepanje preprog.

OPREMLJENOST STANOVANJA**Instalacije**

Standardno stanovanje mora biti priključeno na javni vodovod, električno omrežje in na javno kanalizacijo. Če je v kraju plinska ali toplovodna napeljava, naj bo stanovanje priključeno tudi na te javne komunalne naprave.

Instalacije morajo biti v stavbi speljane v skladu s predpisi za posamezne vrste instalacij.

Vodovod

Vsak stanovanjski objekt, tudi družinska hiša, mora imeti svoj vodomer.

Elektrika

Priključek stanovanja je praviloma enofazni, dvotarifni. Poraba toka se mora dati odčitati za vsako posamezno stanovanje na lastnem števcu, posebni števci pa merijo porabo elektrike v skupnih prostorih (kleti, veže, stopnišča, itd.)

Standardna instalacija mora v stanovanjih zagotoviti splošno in individualno razsvetljavo prostorov, možnost priključka čistilnih aparatov v vseh prostorih in možnost instalacije naraščajoče elek-

trične opreme v gospodinjstvu. Poleg jakega toka je v standardnem stanovanju tudi šibki tok za zvočno napeljavo od hišnega vhoda in stanovanjski vrat, pri visokih objektih (stolpnica) pa domofoni. Pri objektih z več kot 6 stanovanji je obvezna instalacija skupne RTV antene.

Telefon

V krajih, kjer je javno telefonsko omrežje, mora biti vsakemu stanovanju dana možnost telefonskega priključka.

Plin

V krajih s plinskim omrežjem se investitor lahko odloči tudi za plinsko ogrevanje in kuhanje. V stanovanju mora tedaj biti napeljan plin do kuhinje in kopalnice ter do vira toplovodnega ogrevanja.

Toplovod

V mestih in naseljih, kjer imajo toplarne na daljinsko ogrevanje, naj bodo stanovanjski objekti priključeni na javno toplovodno omrežje. Oskrbeti je v soglasju z distributivnim podjetjem ustrezne prostore za hišne razvodne postaje.

Obdelava tlakov

Tlaki v sobah naj bodo „topli“ ter akustično izolirani od stropne konstrukcije.

V predsobi in kuhinji je tlak lahko „poltopel“. Tlaki v sanitarijah morajo biti nepremočljivi, zato mora biti konstrukcija stropa ustrezno izolirana proti vlagi.

Obdelava sten in stropov

Stene in stropi pri standardnem stanovanju morajo biti toplotno in akustično izolirani, po JUS predpisih. Površinska obdelava sten in stropov je lahko v apneni ali kredni barvi ali sinkolit, ali nepravne tapete (za stene).

Stene oziroma površine, ki so izpostavljene stalnemu močenju (kopalnica, WC, delovna površina v kuhinji itd.) naj bodo obložene s keramičnimi ploščicami ali drugimi ustreznimi materiali. V standardnem stanovanju zadošča višina do 8 vrst v WC, do 10 vrst v kopalnicah in 4 vrste nad delovno površino v kuhinjah.

Okna in vrata

Okna in vrata naj bodo industrijske izvedbe, naj ne bodo preveč raznolika, da omogočajo pocenitev serije.

Oprema kuhinje

Pri standardnem stanovanju se kuhinj ne opremlja, obvezno pa je zagotoviti prostor in priključke za:

- štedilnik,
- delovni pult,
- pomivalni pult,
- viseče omarice,
- shrambno omaro in
- hladilnik.

Kopalnica

Oprema kopalnice naj obsega: kopalno kad ali prho, umivalnik, električni bojler, v kolikor ni objekt priključen na toplovodno omrežje, WC školjko, če WC in kopalnica nista ločeni.

HIGIENSKO – TEHNIČNI POGOJI

Med higiensko tehnične pogoje spadajo:

- naravna in umetna osvetlitev,
- osončenje,
- prezračevanje,
- ogrevanje,
- zaščita proti vlagi,
- toplotna zaščita,
- zvočna zaščita,
- varnost stavb,
- višina prostorov.

Higiensko tehnični pogoji morajo biti usklajeni z veljavnimi pravilniki in zakonskimi določili.

VREDNOTENJE OBJEKTA IN STANOVANJA

Dokaz uporabne vrednosti

Standardno stanovanje naj nudi stanovalcem optimalno uporabno vrednost. Iz projektne zasnove stanovanjskega tlorisa je mogoče ugotoviti, v koliko bo zgrajeno stanovanje uresničilo ta cilj oziroma koliko se bo približalo.

Kriteriji za izbor glede na uporabne vrednosti stanovanja so naslednji:

- funkcionalna uporabnost prostorov in možnost ustreznega opremljanja,
- organizacija stanovanja: neposredne povezave, dostopnosti, oddaljenost in podobno,
- možnost fleksibilne uporabe stanovanja,
- osončenje, osvetlitev in prezračevanje,
- lega stanovanja v objektu in lega objekta v okolju.

Za projekte stanovanjskih objektov, kjer je podana že konstruktivna zasnova pri načinu graditve pa je potrebno izvršiti presojo na podlagi ekonomskih parametrov, ki prikazujejo racionalno zasnovano konstruktivnih delov, skupnih prostorov v etaži in objektu.

Ekonomska presoja naj obsega:

- racionalno izrabo površin stanovanja, etaže in objekta,
- obseg in razčlenjenost fasade,
- konstrukcijo in tehnologijo gradnje,
- opremljenost stanovanja in objekta ter obdelavo konstruktivnih elementov in
- presojo stroškov eksploatacije.

Vrsta ekonomskih parametrov – to je koeficientov razmerja med različnimi stanovanjskimi površinami nudijo strokovnjaku merljivo osnovo za presojo ekonomičnosti zasnove, tako glede odnosov do normiranih površin, do koristnih površin posameznih prostorov, gradbenih površin etaže in objekta, obseg in površine fasade in podobno. Odnosi so med seboj primerljivi le za iste vrste stanovanj odnosno stanovanjskih objektov.

Dokaz optimalizacije stroškov vzdrževanja in popravil

Stanovanjski objekti dosežejo normalno 100 do 150 letno dobo trajanja, kar je treba upoštevati že pri projektiranju stanovanjskih stavb z upoštevanjem stroškov vzdrževanja in popravil.

Z vidika racionalizacije vzdrževanja je potrebno zagotoviti:

- čim večjo homogenost posameznih elementov in enostavnost zamenjave,
- koncentracijo instalacijskih dovodov in odvodov ter lahko pristopnost za popravila, dovoz goriva in odvoz smeti,
- omogočanje kasnejših ojačitev instalacijskih vodov z napredovanjem stanovanjske tehnike.

IZHODIŠČA ZA OPREDELITEV STANDARDNEGA STANOVANJA

Stanovanje je namenjeno človeku, družini, njenemu razvoju in njenim potrebam. Iz socialnih vidikov zato ne smemo dopustiti gradnje funkcionalno neustreznih stanovanj.

Iz družbeno ekonomskih vidikov je pospeševati kompleksno racionalizacijo graditve, prilagoditev projektne zasnove in organizacijskih zasnov standardizaciji, tipizaciji in industrializaciji. Dati je prednost zazidalnim sistemom in oblikam stanovanjskih stavb, ki zadovoljujejo racionalno izrabo zazidljivih površin in komunalnih naprav ter ekonomsko upravičenost izgradnje spremljajočih objektov.

Standardno stanovanje

Standardno stanovanje mora biti po svoji velikosti, strukturi in organizaciji prilagojeno številu članov družine ter mora po svoji funkcionalnosti, opremljenosti in kvaliteti zadostiti higiensko tehničnim pogojem in sodobnim zahtevam do stanovanja glede na prostornost, možnost opremljanja in urbanistično lego.

Kriteriji funkcionalnosti stanovanja

Kot kriteriji funkcionalnosti stanovanja so predvsem pomembni: notranja organizacija, povezanost in oddelitev stanovanjskih prostorov,

- zadostna površina stanovanjskih prostorov za možnost postavitve funkcionalnega pohištva in ustreznih prostih površin za gibanje,
- ustreznost glavnih in pomožnih prostorov v stanovanju ter pripadajočih funkcionalnih prostorov izven stanovanja in skupnih prostorov za več stanovanj.

Kriteriji za določanje števila ležišč so naslednji:

- bivalna kuhinja nima ležišča
- dnevni prostor ima eno ležišče, do največ 6 oseb, od 7 oseb naprej pa nima ležišča
- spalnica do 10 kv. m velikosti ima eno ležišče
- spalnica nad 10 kv. m velikosti za otroke in nad 12 kv. m za starše ima dve ležišči.

Ležišče za dojenčka ne šteje v število ležišč. Velikost spalnice je lahko zmanjšana do 20 %, če je omara za obleke in perilo izven nje. V garsonjeri za eno osebo mora biti dana možnost postavitve dveh ležišč.

Velikost in označevanje stanovanj

Različnim velikostim in strukturam družine ustrezajo tudi različne velikosti in strukture stanovanj. Kriteriji za določanje velikosti stanovanja so:

1. število ležišč
2. zasnova bivalnih prostorov (kuhinja, jedilno mesto, dnevna soba)
3. oblika in velikost kuhinje (delovna, delovna z jedilnim mestom, bivalna).

V primerih, ko ima stanovanje bivalno kuhinjo, smatramo vse sobe za spalnice. V drugih primerih je eno sobo smatrati kot dnevni bivalni prostor.

OPREDELITEV STANDARDNEGA STANOVANJA

Prostori stanovanja

Prostori standardnega stanovanja, ki ustrezajo potrebam odnosno funkcijam stanovanja so prikazani v zbirni tabeli št. 1 in obsegajo:

- prostore dnevnega bivanja (dnevna soba, kuhinja, jedilni prostor, balkon ali loža)
- spalnice,
- pomožni prostori (kopalnica, ločeni WC, predsoba).

Prostorom dnevnega bivanja je določena skupna površina, kar dopušča projektantom možnost izbire zasnove stanovanja. Vsaki stanovanjski enoti pripada praviloma zunanji prostor (balkon ali loža) v izmeri 1–2,5 kv. m reducirane površine po JUS-u, ki pa se lahko tudi vključi v prostore dnevnega bivanja.

Kopalnica in WC

V standardnem stanovanju naj bosta stranišče in kopalnica v istem prostoru v stanovanju do treh članov (ležišč), pri štirih članih je priporočljiva ločitev, pri petih članih pa je ločitev stranišča in kopalnice obvezna. V vsaki kopalnici je obvezno upoštevati prostor in priključek za pralni stroj.

V ločenem stranišču je lahko tudi umivalnik.

Predsoba in druge komunikacije

V vstopni predsobi mora biti vsaj en ml proste stene. Razširjeni deli komunikacij, ki imajo direktno osvetlitev in zračenje se lahko izrabljajo tudi za igro otrok, jedilno mesto itd.

Shramba

Vsakemu stanovanju pripada shramba 1–2,5 kv. m z ozirom na velikost stanovanja.

K etažnim stanovanjem v več stanovanjskih objektih pripada kletna shramba, velikosti: 2–6 kv. m odvisno od velikosti stanovanja. V primeru lokalnega ogrevanja naj bo kletna shramba za 50 % večja. Površine kletne shrambe ne prištevamo h koristni površini stanovanja.

Skupni prostori v več stanovanjskih objektih

Med skupne prostore v več stanovanjskih objektih spadajo:

- veža z vetrolovom
- stopnišče
- dvigalo
- hodniki in galerije
- kolesarnica in shramba otroških vozičkov
- prostor za smetnjake,

- skupne sušilnice za perilo
- zaklonišče
- prostor za samoupravne organe hiše.

Velikost, opremljenost in funkcionalnost skupnih prostorov hiše so predpisani z ustreznimi pravilniki. K tehničnim normativom in predpisom pa se dodaja nekaj elementov za naslednje skupne prostore:

– veža – vetrolov naj bo vsaj 4 kv. m velika in opremljena s tipiziranimi pisemskimi nabiralniki,

– kolesarnica in shramba otroških vozičkov: obe shrambi naj bosta praviloma ločeni. Računati je 1 kolo na stanovanje in en otroški voziček na 3 stanovanja. Na število koles je računati 1/4 mopeda.

– skupne sušilnice perila: na vsakih 25 stanovanj naj bo vsaj 10 kv. m velik prostor za sušenje perila, dobro prezračevan in opremljen z napravami za racionalni način izrabe prostora.

– hišniška stanovanja: v več stanovanjskih hišah, ki so opremljene z dvigali, hidrofornimi postajami, toplovodnimi postajami, je obvezno hišniško stanovanje. Hišniško stanovanje je obvezno zgraditi tudi sicer na vsakih 200 stanovanj. Hišniško stanovanje naj bo dvosobno;

– prostori za hišne samoupravne organe: pri gradnji večjih stanovanjskih naselij je na vsakih 200 stanovanj zagotoviti prostor za delo hišnega sveta, velikosti minimum 15–20 kv. m z lastnim WC-jem. V objektih, ki imajo več kot 20 stanovanj in niso v sklopu večjega stanovanjskega naselja, naj bo prostor za delo hišnega sveta 6–10 kv. m. Prostori naj omogočajo več namensko izkoriščanje. Ob njih naj bo WC z umivalnikom.

Ureditve najožje okolice stanovanjske stavbe

K ureditvi najožje okolice stavbe spada:

– zaščitni pas ob fasadah stanovanjskega objekta, širine največ 120 cm,

– tlakovana ploščad ob hišnem vhodu s pristopi in dovozom s pripadajočo razsvetljavo,

– parkirni prostor, zelenica in otroško igrišče, če način ureditve in financiranja ni drugače določen,

– čistilno mesto za iztepanje preprog.

OPREMLJENOST STANOVANJA

Instalacije

Standardno stanovanje mora biti priključeno na javni vodovod, električno omrežje in na javno kanalizacijo. Če je v kraju plinska ali toplovodna napeljava, naj bo stanovanje priključeno tudi na te javne komunalne naprave.

Instalacije morajo biti v stavbi speljane v skladu s predpisi za posamezne vrste instalacij.

Vodovod

Vsak stanovanjski objekt, tudi družinska hiša, mora imeti svoj vodomer. V blokovni gradnji posamezna stanovanja nimajo lastnih vodomerov.

Elektrika

Priključek stanovanja je praviloma enofazni, dvotarifni. Poraba toka se mora dati odčitati za vsako posamezno stanovanje na lastnem števcu, posebni števcu pa merijo porabo elektrike v skupnih prostorih (kleti, veže, stopnišča itd.).

Standardna instalacija mora v stanovanjih zagotoviti splošno in individualno razsvetljavo prostorov, možnost priključka čistilnih aparatov v vseh prostorih in možnost instalacije naraščajoče električne opreme v gospodinjstvu. Poleg jaknega toka je v standardnem stanovanju tudi šibki tok za zvočno napeljavo od hišnega vhoda in stanovanjskih vrat, pri visokih objektih (stolpnih) pa domofoni. Pri objektih z več kot 6 stanovanji je obvezna instalacija skupne RTV antene.

Telefon

V krajih, kjer je javno telefonsko omrežje, mora biti vsakemu stanovanju dana možnost telefonskega priključka.

Plin

V krajih s plinskim omrežjem se investitor lahko odloči tudi za plinsko ogrevanje in kuhanje. V stanovanja mora tedaj biti napeljan plin do kuhinje in kopalnice ter do vira toplovodnega ogrevanja.

Ogrevanje objektov

Objekti bodo toplovodno ogrevani.

Obdelava tlakov

Tlaki v sobah naj bodo „topli“ ter akustično izolirani od stropne konstrukcije.

V predsobi in kuhinji je tlak lahko „poltopel“. Tlaki v sanitarijah morajo biti nepremočljivi, zato mora biti konstrukcija stropa ustrezno izolirana proti vlagi.

Obdelava sten in stropov

Stene in stropi pri standardnem stanovanju morajo biti toplotno in akustično izolirani, po JUS predpisih. Površinska obdelava sten in stropov je lahko v apneni ali kredni barvi ali sinkolit, ali nepralne tapete (za stene).

Stene oz. površine, ki so izpostavljene stalnemu močenju (kopalnice, WC, delovna površina v kuhinji itd.) naj bodo obložene s keramičnimi ploščicami. V standardnem stanovanju zadošča višina do 8 vrst v WC, do 10 vrst v kopalnicah in 4 vrste nad delovno površino v kuhinjah.

Okna in vrata

Okna in vrata naj bodo industrijske izvedbe, naj ne bodo preveč raznolika, da omogočajo pocenitev serije.

Oprema kuhinje

Maksimalna opremljenost:

Oprema kuhinje je lahko samo serijska z obveznimi priključki in naj vsebuje:

- štedilnik,
- delovni pult,
- pomivalni pult,
- viseče omarice nad delovnim in pomivalnim pultom,
- shrambna omara.

Poleg tega je v kuhinji obvezno zagotoviti priključek in prostor za hladilnik.

Minimalna opremljenost:

Pri standardnem stanovanju se kuhinj ne opremlja, obvezno pa je zagotoviti prostor in priključke za:

- štedilnik,
- delovni pult,
- pomivalni pult,
- viseče omarice,
- shrambno omaro in
- hladilnik.

Kopalnica

Oprema kopalnice naj obsega: kopalno kad, umivalnik, električni bojler, v kolikor ni objekt priključen na toplovodno omrežje, WC školjko, če WC in kopalnica nista ločena.

V kopalnici je potrebno predvideti prostor in priključek za pralni stroj.

HIGIENSKO-TEHNIČNI POGOJI

Med higiensko tehnične pogoje spadajo:

- naravna in umetna osvetlitev
- osončenje
- prezračevanje
- ogrevanje
- zaščita proti vlagi
- toplotna zaščita
- zvočna zaščita
- varnost stavb
- višina prostorov.

Higiensko tehnični pogoji morajo biti usklajeni z veljavnimi pravilniki in zakonskimi določili.

VREDNOTENJE OBJEKTA IN STANOVANJA

Dokaz uporabne vrednosti

Standardno stanovanje naj nudi stanovalcem optimalno uporabno vrednost. Iz projektne zasnove stanovanjskega tlorisa je mogoče ugotoviti, v koliko bo zgrajeno stanovanje uresničilo ta cilj oz. koliko se mu bo približalo.

Kriteriji za izbor glede na uporabne vrednosti stanovanja so naslednji:

- funkcionalna uporabnost prostorov in možnost ustreznega opremljanja,
- organizacija stanovanja: neposredne povezave, dostopnost, oddaljenost in podobno,
- možnost fleksibilne uporabe stanovanja,
- osončenje, osvetlitev in prezračevanje,
- lega stanovanja v objektu in lega objekta v okolju.

Za projekte stanovanjskih objektov, kjer je podana že konstruktivna zasnova pri načinu graditve pa je potrebno izvršiti presojo na podlagi ekonomskih parametrov, ki prikazujejo racionalno zasnovo konstruktivnih delov, skupnih prostorov v etaži in objektu.

Ekonomska presoja naj obsega:

- racionalno izrabo površin stanovanja, etaže in objekta,
- obseg in razčlenjenost fasade,
- konstrukcijo in tehnologijo gradnje,
- opremljenost stanovanja in objekta ter obdelavo konstrukcijskih elementov in

- presoja stroškov eksploatacije.

Vrsta ekonomskih parametrov — toje koeficientov razmerja med različnimi stanovanjskimi površinami nudijo strokovnjaku merljivo osnovo za presojo ekonomičnosti zasnove, tako glede odnosov do normiranih površin, do koristnih površin posameznih prostorov, gradbenih površin etaže in objekta, obseg in površine fasade in podobno. Odnosi so med seboj primerljivi le za iste vrste stanovanj odnosno stanovanjskih objektov.

Dokaz optimalizacije stroškov vzdrževanja in popravil

Stanovanjski objekti dosežejo normalno 100 do 150-letno dobo trajanja, kar je treba upoštevati že pri projektiranju stanovanjskih stavb z upoštevanjem stroškov vzdrževanja in popravil.

Z vidika racionalizacije vzdrževanja je potrebno zagotoviti:

- čim večjo homogenost posameznih elementov in enostavnost zamenjave,
- koncentracijo instalacijskih dovodov in odvodov ter lahko pristopnost za popravila, dovoz goriva in odvoz smeti,
- omogočanje kasnejših ojačitev instalacijskih vodov z napredovanjem stanovanjske tehnike.

PREDLOG POVRŠINSKIH NORMATIVOV STANDARDNEGA STANOVANJA

TABELA ŠT. 1

OZNAČBA STAN. ENOTE	G	1 S	1 S+K	2 S	2 S+K	3 S	3 S+K	4 S	4 S+K
Število ležišč	1-2	2	2-3	3	4	5	6	6	7
PROSTORI DNEVNEGA BIVANJA (DNEVNA SOBA, KUHINJA, JEDILNI PROSTOR)	m ²	m ²	m ²	m ²	m ²	m ²	m ²	m ²	m ²
BALKON ALI LOŽA	18	26	29	29	30	32	32	34	36
SPALNICE:									
starši	1	1	1	1	1,5	2,5	2,5	2,5	2,5
1 otrok	—	—	—	12	12	12	12	12	12
2 otroka	—	—	—	—	—	10	10	2 x 10	2 x 10
BIVALNI PROSTORI SKUPAJ	19	27	37	42	50,5	56,5	63,5	68,5	77,5
POMOŽNI PROSTORI									
- kopalnica	4	4	4	4	4	4	4	4	4
- ločeni WC	—	—	—	—	(1,5 ^x)	1,5	1,5	1,5	1,5
- predsoba	2	3	4	4	4	4	5	5	6
- shramba	1	1,5	1,5	1,5	2	2	2	2	2,5
SKUPAJ POMOŽNI PROSTORI	7	8,5	9,5	9,5	11,5	11,5	12,5	12,5	14,0
MINIMALNA POVRŠINA STANOVANJSKE ENOTE	26	35,5	46,5	51,5	62	68	76	81	91,5
MAKSIMALNE POVRŠINE STANDARDNEGA STANOVANJA	29	40	50	56	68	75	83	90	100

^x Priporočljiva, ne obvezna ločitev stranišča in kopalnice

OBČINA ILIRSKA BISTRICA

Na podlagi tretjega odstavka 2. člena zakona o pogojih za prodajo stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini (Uradni list SRS, št. 20/71), pravilnika o enotni metodologiji za izračun revalorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja (Uradni list SRS, št. 29/71) ter 67. člena statuta občine Ilirska Bistrica je skupščina občine Ilirska Bistrica na seji dne 28. junija 1973 sprejela

ODLOK

O DOLOČITVI VREDNOSTI POSAMEZNIH ELEMENTOV ZA IZRAČUN REVALORIZIRANE VREDNOSTI STANOVANJSKE HIŠE OZIROMA STANOVANJA V DRUŽBENI LASTNINI V OBČINI ILIRSKA BISTRICA

1. člen

Za potrditev pogodb o prodaji stanovanjskih hiš in stanovanj v družbeni lastnini, ki se sklepajo v letu 1973, veljajo določbe odloka o določitvi vrednosti posameznih elementov za izračun revalorizirane vrednosti stanovanjske hiše oziroma stanovanja v družbeni lastnini v občini Ilirska Bistrica (Uradne objave, št. 7/72).

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 010-19/73-4/2

Ilirska Bistrica, 28. junija 1973

Predsednik:
JOŽE GRILJ, l. r.

Na podlagi 68. člena zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti (Uradni list SRS, št. 36/64, 10/65, 43/67, 40/68 in 43/70), 53. člena zakona o varstvu pred požarom in o gasilstvu (Uradni list SRS, št. 46/70) in 67. člena statuta občine Ilirska Bistrica je skupščina občine Ilirska Bistrica na seji dne 28. junija 1973 sprejela

ODLOK

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O USTANOVITVI GASILSKEGA SKLADA OBČINE ILIRSKA BISTRICA

1. člen

4. člen odloka o ustanovitvi gasilskega sklada občine Ilirska Bistrica (Uradne objave, št. 7/71) se spremeni in se glasi:

„Sredstva iz prejšnjega člena se smejo uporabiti samo za:

- nabavo specialnih tehničnih sredstev obveščanja;
- gradnjo, rekonstrukcijo in adaptacijo gasilskih domov in vodnih bazenov za preskrbo z gasilno vodo;
- strokovno izobraževanje in izpopolnjevanje kadrov, ki delajo na področju varstva pred požarom;
- za popularizacijo požarne preventive in
- za osebne in materialne stroške finančnega in administrativnega poslovanja sklada.“

2. člen

11. člen odloka se spremeni in se glasi:

„Administrativne, tehnične in finančne posle sklada opravlja za finance pristojni organ skupščine občine Ilirska Bistrica ali tajnik sklada.“

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 010-17/73-9/1

Ilirska Bistrica, 28. junija 1973

Predsednik:
JOŽE GRILJ, l. r.

OBČINA IZOLA

Na podlagi 53. in 54. člena zakona o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 13/72) in 102. člena statuta občine Izola je skupščina občine Izola na skupni seji občinskega zbora in zbora delovne skupnosti dne 26. junija 1973 sprejela

ODLOK

O DOLOČITVI KRITERIJEV ZA SOCIALNO OGROŽENOST KMETA BORCA NOV, KOT POGOJ ZA PRIDOBITEV PRAVICE DO VARSTVENEGA DODATKA

1. člen

Kmet – borec NOV, s priznano udeležbo v NOV v dvojnem trajanju pred 9. septembrom 1943, oziroma 13. oktobrom 1943 (v nadaljnjem besedilu: kmet – borec), pridobi pravico do varstvenega dodatka, če je socialno ogrožen.

Za socialno ogroženega se šteje kmet – borec, če sam in njegovi družinski člani nimajo tolikšnih mesečnih dohodkov, ki bi dosegli mejni znesek najnižjega pokojninskega prejemka, ki ga za vsako tekoče leto določi skupnost pokojninsko invalidskega zavarovanja.

2. člen

Varstveni dodatek je enak razliki med mejnim zneskom najnižjega pokojninskega prejemka in seštevkom starostne pokojnine kmeta – borca ter deležem dohodka, ki odpade na kmeta – borca.

3. člen

Za člane družine kmeta – borca, katerih redni dohodki vplivajo na pravico in višino varstvenega dohodka se štejejo zakonci ter otroci in starši, ki živijo s kmetom – borcem na kmetiji.

Delež dohodkov, ki pride na kmeta – borca, se dobi tako, da se vsi redni dohodki delijo na kmeta – borca, zakonca, otroke in starše, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu in na člane njihovih družin, ki jih kmet – borec ali njegov otrok preživlja in živijo z njim v skupnem gospodinjstvu.

Dohodki se delijo tudi na preživetkarje, ostarele ali dela nezmožne sorodnike kmeta – borca, če so brez dohodkov in živijo z njim na kmetiji.

4. člen

Za redne dohodke od kmetijske dejavnosti se šteje katastrski dohodek iz preteklega leta, povečan dvakratno.

Če na kmetiji živi več kmetov – borcev s pravico do starostne ali družinske pokojnine po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov se katastrski dohodek šteje v dejanskem znesku.

Kmetom – borcem, ki so bolni, nepokretni ali rabijo tujo pomoč in nego ter samohranilcem se pri določitvi varstvenega dodatka ne upošteva katastrskega dohodka.

Za samohranilca se šteje – kmet – borec, ki živi sam ali v družinski skupnosti z drugimi dela nezmožnimi sorodniki in nima ožjih družinskih članov, ki bi imeli redne dohodke.

Za dela nezmožnega člana družinske skupnosti se šteje oseba, ki je stara nad 60 let, otroci, ki se šolajo, vojaški invalidi od I. do V. skupine in tiste osebe, ki dokažejo nesposobnost za delo z izvidom in mnenjem zdravnika javne zdravstvene službe.

5. člen

Za redne dohodke članov družinske skupnosti iz 3. člena se štejejo:

– poprečni mesečni dohodek iz delovnega razmerja preteklega leta zmanjšan za 67 %,

– pokojnina družinskega člana, izplačana za mesec december preteklega leta, zmanjšana za 70 %,

– dohodek od samostojne poklicne dejavnosti in redni dohodek od stavb in premoženja iz preteklega leta, ki je bil podlaga za odmero davka,

6. člen

Med redne dohodke se ne štejejo invalidski prejemki po zakonu o vojaških vojnih invalidih, družbene denarne pomoči, otroški dodatek, dodatek za tujo nego in pomoč, invalidnina po predpisih o invalidskem zavarovanju, prejemki iz naslova odlikovanj, nagrade učencev v gospodarstvu in štipendije.

7. člen

Novi redni dohodki v gospodinjstvu se upoštevajo od prvega dne naslednjega meseca po nastanku.

8. člen

Kmetu – borcu, upravičencu do varstvenega dodatka, ki je zaradi hujše bolezni, elementarnih nesreč ali drugih okoliščin, začasno v težkem materialnem ali socialnem položaju, se lahko dodeli občasna družbena pomoč.

Pomoč se lahko dodeli največ dvakrat letno v posameznem kolesarskem letu in se izplača največ do zneska, ki je enak poprečnemu znesku starostne pokojnine in varstvenega dodatka kmetov – borcev v občini.

9. člen

Za izvrševanje tega odloka in določb zakona o starostnem zavarovanju kmetov glede priznanja pravic do varstvenega dodatka kmetom – borcem je pristojna komisija, ki jo na predlog organizacije ZZB NOV občine Izola imenuje skupščina občine Izola.

Komisija odloča o priznanju pravic po tem Odloku z odločbo, po predhodnem mnenju občinske organizacije ZZB NOV.

Zoper odločbo komisije je dovoljena pritožba na Republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo SR Slovenije.

10. člen

Finančna sredstva za kritje polovice izdatkov iz naslova varstvenega dodatka, priznanega kmetom – borcem, se zagotovijo v proračunu občine, polovico pa zagotovi proračun SR Slovenije.

Celotni znesek varstvenega dodatka izplačuje podružnica Skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja Koper, skupno s starostno pokojnino.

11. člen

Zneski družbenih denarnih pomoči, ki so bili v letu 1973 izplačani posameznim kmetom – borcem, se upoštevajo (odbijejo) ob izplačilu varstvenega dodatka.

12. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah, uporablja pa se od 1. januarja 1973.

Št.: 191-29/73

Izola, 26. junija 1973

Predsednik
JERNEJ HUMAR l. r.

Na podlagi 3. in 4. člena odloka o ukrepih neposredne družbene kontrole cen za proizvode in storitve (Uradne objave, št. 10/73) in 102. člena statuta občine Izola je skupščina občine Izola na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 12. julija 1973 sprejela

ODLOK

O DOLOČITVI NAJVIŠJIH STANARIN V OBČINI IZOLA

1. člen

S tem odlokom se od 1. avgusta 1973 dalje določajo kot najvišje stanarine, ki jo plačujejo imetniki stanovanjske pravice v občini Izola, polne stanarine, določene v veljavnih stanovanjskih pogodbah.

2. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha linearno subvencioniranje stanarin, ki je bilo v veljavi od 1. januarja 1966 dalje.

Diferencirano subvencioniranje stanarin od 1. avgusta 1973 dalje se predpiše s posebnim odlokom.

3. člen

Stroški obratovanja stanovanjske hiše se skladno s 1. členom zakona o stanarinah (Uradni list SRS, št. 50/72) s 1. oktobrom 1973

prenesejo v breme imetnikov stanovanjske pravice v višini dejanskih stroškov za posamezno stanovanjsko hišo oziroma stanovanje.

4. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnih objavah, uporablja pa se od 1. avgusta 1973 dalje.

Št.: 36-173/73

Izola, 12. julija 1973

Predsednik

JERNEJ HUMAR, l. r.

Na podlagi 16. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) in 102. člena statuta občine Izola je skupščina občine Izola na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 12. julija 1973 sprejela

O D L O K

O SPLOŠNI PREPOVEDI GRADNJE V REZERVATU, PREDVIDENEM ZA GRADNJO OBJEKTOV SPLOŠNE BOLNICE

1. člen

V rezervatu v Polju pri Izoli, ki je predviden za gradnjo objektov splošne bolnice se razglasi splošna prepoved gradnje.

2. člen

Prepoved velja za vsa zemljišča, ki so zajeta v predlogu rezervata za splošno bolnico, kot je razvidno iz mapnih kopij, ki so sestavni del tega odloka. Meja rezervata poteka v k. o. Lazaret III., od Jadranskega morja ob opekarni Ruda preko ceste Koper – Portorož po poteh, parc. št. 5446 in 4335/3, obide opekarno „Ruda“ in njen rezervat ter se spusti ponovno na cesto Koper – Portorož ob parc. št. 4335/2, nato poteka ob cesti Koper – Portorož do mejne parc. št. 4281/2 ter nadaljuje proti jugovzhodu ob mejnih parcelah, štev. 4281/1, 4273/3, 4271/1, 4284/1, 4268/3, 4268/2, 4267/1, 4267/2, 4266/2, 4266/4, 4266/2, 4266/1, 4534, ki jih zajame in nato ob potoku, parc. št. 5444/1 in 5463 do potoka „Viližan“, parc. št. 5466/2 ter po njem do meje s k. o. Izola II., nato zajame v k. o. Izola II., zemljiške parcele št. 1887/12, 1887/15, 1887/3, 1887/13, 1880/2, 1887/7 in 1879, nato poteka ob cesti parc. št. 9396/2, preseka cesto Koper – Portorož in se spusti do Jadranskega morja.

Rezervat za gradnjo objektov splošne bolnice obsega 697.521 kvad. metrov.

3. člen

Obstoječi gradbeni objekti v rezervatu iz 2. člena se smejo obnavljati in prezidavati ter stalni nasadi obnavljati le s posebnim dovoljenjem pristojnega organa skupščine občine Izola in s soglasjem sklada za gradnjo splošne bolnice.

4. člen

Z dnem ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o splošni prepovedi gradnje na zazidalnem območju predvidene gradnje objektov splošne bolnice (Uradne objave, št. 16/71).

5. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 351-162/72

Izola, 12. julija 1973

Predsednik

JERNEJ HUMAR, l. r.

Na podlagi 8. ter 150. člena temeljnega zakona o prekrških (Uradni list SFRJ, št. 26/65 in 15/67) in 102. člena statuta občine Izola je skupščina občine Izola na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 12. julija 1973 sprejela

O D L O K

O VZDRŽEVANJU JAVNE SNAGE IN OBVEZNEM ZBIRANJU, ODLAGANJU IN ODVAŽANJU ODPADKOV NA OBMOČJU OBČINE IZOLA

I. Splošne določbe

1. člen

Ta odlok na območju občine Izola ureja:

1. vzdrževanje javne snage na javnih površinah na zemljiščih delovnih organizacij, ki so namenjene za javno uporabo in na drugih površinah, ki so vidne z javnih prometnih površin,
 2. obvezno zbiranje in odvažanje odpadkov,
 3. upravljanje in vzdrževanje odlagališča odpadkov.
- Za javne površine po tem odloku se štejejo:
- ulice, ceste in trgi z imensko označbo, ter druge javne površine (zelene površine), javni parki in drevoredi, tržnice, parkirni prostori, avtobusna postajališča, pomoli, vodotoki, ribniki, odprti prostori okrog zgradb).

2. člen

Vzdrževanje javne snage na javnih površinah, obvezno zbiranje in odvoz odpadkov ter vzdrževanje odlagališča odpadkov v smislu določil tega odloka zajema:

1. ukrepe pri vzdrževanju javne snage na javnih površinah in čistoče mesta:
 - nameščanje in vzdrževanje koškov za odpadke,
 - dobava, nameščanje in redno vzdrževanje tipskih smetnjakov za odpadke in zbirnih smetnjakov,
 - dolžnosti občanov, delovnih organizacij in drugih pravnih oseb pri vzdrževanju javne snage in čistoče mesta,
2. čiščenje javnih površin z odstranjevanjem prahu, blata, zbiranje in odstranjevanje odpadkov in vse druge nesnage, kakor tudi praznjenje in vzdrževanje koškov, tipskih smetnjakov in zbiralnih smetnjakov za odpadke,
3. odvoz odpadkov in odpadnega materiala z javnih površin, od stanovalcev, delovnih organizacij in drugih pravnih oseb na odrejena odlagališča oziroma na deponije odpadkov,
4. ustrezno vzdrževanje odlagališča odpadkov po higiensko-tehničnih predpisih.

3. člen

Na vsem območju mesta Izola je odlaganje odpadkov na določena odlagališča v posode in na način, ki ga predvideva ta odlok, obvezen za vse občane, delovne organizacije in druge pravne osebe.

Pristojni svet/za urbanizem, stanovanjske in komunalne zadeve skupščine občine Izola lahko določbe tega odloka uveljavlja tudi za druge kraje v občini, o čemer izda poseben sklep, ki ga potrdi skupščina občine Izola.

II. Vzdrževanje javne snage

4. člen

Na javnih površinah na območju mesta Izola, pooblaščen delovna organizacija postavlja koške za odpadke.

Mesta, na katerih se postavljajo koški za odpadke in njihovo obliko določi svet za urbanizem, stanovanjske in komunalne zadeve skupščine občine Izola, na predlog pooblaščen delovne organizacije.

Za postavljanje koškov za odpadke se lahko uporabljajo razni drogovi (javna razsvetljava) in zidovi ob pločnikih ali pa posebna stojala.

Pooblaščen delovna organizacija je dolžna voditi register koškov za odpadke (seznam mest koškov). Dela se izvajajo po naročilu občine Izola ali po pogodbi.

5. člen

Na območju mesta Izola je prepovedano:

1. odmetavati ter odlagati kakršnekoli odpadke na javnih površinah ali pa na drug način povzročati nesnago (z odlaganjem smeti, gradbenih materialov in drugih odpadkov ter s pripravljanjem malte, betona in drugih podobnih snovi itd.),
2. izlivanje odpadne, meteorne vode ali druge tekoče nesnage iz stanovanjskih in poslovnih prostorov in zgradb na javne površine,
3. odlaganje embalaže in drugega materiala na javnih površinah, obali ali vodotokih vključno s pripadajočimi bregovi,
4. pranje in čiščenje motornih vozil na javnih površinah ob obali in ob vodotokih ter vsako drugačno onesnaženje javnih površin z motornimi vozili,
5. iztepanje prahu z balkonov, oken in vrat na javne površine,
6. pisanje in risanje po fasadah zgradb, ograjah, vratih, klopeh in drugih objektih na javnih površinah,
7. nameščanje, lepljenje plakatov po fasadah, ograjah ali vratih (razen na za to določenih posebnih mestih),
8. namerno uničevati, poškodovati ali odstraniti koške za odpadke, tipske smetnjake in zbirne zaboje za odpadke,

9. odlagati med odpadke predmete oz. material, ki lahko poškoduje ali uniči naprave za odlaganje oz. odvoz smeti in odpadkov,

10. odlagati odpadke izven smetnjakov, tipskih zabojev oziroma koškov za odpadke, ali na prostor, ki ni za to določen,

11. prevračati smetnjake ali koške za odpadke,

12. ovirati redno izpraznjevanje koškov in tipskih smetnjakov ali zabojev,

13. sežigati večje količine odpadkov in odpadnega materiala, razen na za to določenih in od pooblaščenega organa sanitarne inšpekcije dovoljenih mestih,

14. odlagati odpadke zdravstvenih ali drugih ustanov,

15. odlagati, zbirati ali puščati kakršnekoli odpadke, ki bi lahko ogrozili ljudsko zdravje, higienski režim okolice ali kvarili estetski videz kraja.

6. člen

Pri čiščenju in obrezovanju drevoreda ter grmičevja, pri vzdrževanju zelenih površin ob javnih prometnih površinah so dolžni izvajalci del (stanovanjska podjetja, lastniki, upravljavci zemljišč, komunalne ter druge delovne organizacije) takoj odstraniti ves material in odpadke z javnih površin in zelenic.

7. člen

Izvajalec gradbenih del na javnih površinah ali ob njih je dolžan na svoje stroške:

1. očistiti javne površine pred gradbiščem, do koder seže širjenje prahu in druge nesnage iz gradbišča,

2. preprečevati onesnaženje ob rušenju zgradb s spiranjem in drugimi ukrepi,

3. očistiti vozila pred odhodom z gradbišč tako, da pri vožnji vozil ne pada blato in drugi odpadki na javne površine,

4. odvajati odpadne vode in vzdrževati snago na odtočnih jaških v bližini gradbišč tako, da je onemogočena zamašitev odtočnih jaškov,

5. odlagati in zavarovati gradbeni material tako, da je onemogočeno prenašanje in onesnaženje javnih površin.

Odpadke in nesnago so dolžni odstranjevati lastniki oziroma upravljavci tudi iz nezazidanih površin.

8. člen

Izvajalec del na javnih površinah (pri prekopih itd.) je dolžan na svoje stroške poskrbeti, da se razni material (cement, pesek, apno ipd.) ne razširi po javnih površinah. Zato mora izvajalec teh del gradbeni material ustrezno zavarovati in po končanih delih takoj odstraniti ves preostali material ter odpadke in očistiti delovišče.

9. člen

Delovna organizacija in drugi prevozniki so med prevozom kuriva, odpadkov in drugega materiala dolžni z ustreznimi ukrepi preprečevati vsako odpadanje materiala in prahu ter širjenje smradu.

Prevozniki gramoza in peska iz separacij in podobno so dolžni med vožnjo po javnih površinah preprečiti odcejanje vode in raznašanje prahu. V ta namen morajo biti vozila ustrezno opremljena in vsakokrat očiščena. Gramoz in pesek v prašnem stanju se mora pred prevozom in po potrebi med prevozom polivati.

Prevozniki so v primeru onesnaženja javnih površin dolžni brez odlašanja odstraniti povzročeno nesnago, nastalo pri prevozu. Naročniki kuriva, drv ali drugega materiala so dolžni po nakladanju in razkladanju tega materiala takoj odstraniti vso nesnago z javnih površin.

10. člen

Organizatorji prireditve, prodajalci in drugi, ki uporabljajo javne površine, so dolžni z ustreznimi ukrepi preprečiti onesnaženje in smrad na javnih površinah in sproti, najkasneje pa po končani prireditvi oz. uporabi javne površine, očistiti in sprati vso onesnaženo površino.

III. Čiščenje javnih površin

11. člen

Pooblaščen delovna organizacija opravlja čiščenje javnih površin na območju mesta Izole v skladu z razvojnim programom vzdrževanja javne snage in na podlagi letnih planov proračuna in pogodbe z občinsko skupščino.

Z razvojnim programom javne snage se določijo vrste, obseg in intenzivnost čiščenja javnih površin ter financiranje storitev. Z letnimi plani vzdrževanja javne snage se v okviru razvojnega programa in z zagotovljenimi sredstvi še določi vrsta, obseg in kvaliteta storitev za posamezno leto.

12. člen

Delovne organizacije, upravljavci kot uporabniki dejavnosti v poslovnih zgradbah, lastniki poslovnih zgradb in zasebni obrtniki, so dolžni redno čistiti smeti in odpadke s pločnikov in hodnikov za pešce pred svojimi poslovnimi prostori in delavnicami. Smeti in odpadke pri čiščenju pločnikov so dolžni navedeni odlagati v smetnjake pri zgradbah ali v druge ustrezne posode za odpadke (ne na vozišča, zelenice ali druga sosednja zemljišča).

13. člen

Stalno odprte poslovne površine (vrtovi gostinskih obratov, stadioni in kopališča) so dolžne redno čistiti same delovne organizacije, ki uporabljajo te površine za svojo dejavnost.

14. člen

Odprte prostore pri zgradbah do drugih objektov, ki niso javne površine v smislu tega odloka, so dolžni čistiti upravljavci, delovne organizacije in lastniki zgradb (stanovanjskih in poslovnih). Med te prostore spadajo tudi dvorišča in vrtovi pri zgradbah.

15. člen

Za red in čistočo na odprtih prostorih med in okrog garažnih objektov, morajo skrbeti lastniki oziroma uporabniki.

16. člen

Zelene površine, parke in pota je dolžna redno čistiti pooblaščen delovna organizacija na podlagi posebne pogodbe.

17. člen

Odtočne jaške na javnih površinah je dolžna redno čistiti pooblaščen delovna organizacija za vzdrževanje kanalizacije.

18. člen

Na javnih površinah, na katerih so kioski in druge provizorične prodajalne, avtobusne postaje, vhodi in izhodi v javne zabavne prostore, stadioni, kopališča in druge javne prostore so dolžni čistiti vso nesnago, ki jo povzročijo uporabniki oziroma udeleženci prireditve, prireditelji oziroma organizatorji, ki te objekte oziroma površine uporabljajo, ali pa pooblaščen delovna organizacija za vzdrževanje javne snage, kolikor so ta dela zajeta s posebno pogodbo.

Obseg čiščenja pred objekti in pri posameznih prireditvah se določi z odločbo pristojnega upravnega organa občinske skupščine, vendar ne v manjšem obsegu kot 10 metrov okrog zgradbe, drugega objekta ali prireditvene površine.

19. člen

Delovne organizacije in odgovorne fizične osebe, ki same ne odstranjujejo povzročene nesnage po določilih 1. točke, 7. člena, 10. člena in 18. člena lahko oddajo čiščenje pooblaščen delovni organizaciji, s tem pa jim ne preneha odgovornost za pravočasno odstranitev nesnage v skladu z določili tega odloka.

20. člen

Pooblaščen delovna organizacija je po izrednem onesnaženju javnih površin dolžna odstraniti nesnago, če tega takoj ne storijo prizadete delovne organizacije in druge fizične osebe in sicer na stroške odgovornih delovnih organizacij ter fizičnih oseb v skladu z določili tega odloka.

Prav tako je pooblaščen delovna organizacija dolžna odstraniti nesnago ter vse razbitine in odpadke z javnih površin po prometni nesreči in to v breme povzročitelja nesreče oziroma nesnage.

IV. Odvoz smeti, odpadkov in odpadnega materiala

21. člen

Odlaganje, zbiranje odpadkov na določenih mestih, v prostorih in na način, ki ga določa ta odlok, opravljajo občani, delovne organizacije in druge pravne osebe.

Odvoz smeti, odpadkov in odpadnega materiala z javnih površin, od stanovanjskih in poslovnih zgradb, last občanov, delovnih organizacij in drugih pravnih oseb ter vzdrževanje odlagališča odpadkov opravlja pooblaščen delovna organizacija, katera sklone s skupščino občine Izola posebno pogodbo.

Posebne odpadke po tem odloku odvažajo lastniki odpadkov ali druga usposobljena delovna organizacija po naročilu ali pogodbi s pooblaščen delovno organizacijo.

22. člen

Služba za odvoz smeti in odpadkov ter vzdrževanje odlagališča odpadkov je javna komunalna služba, zdravstveno-higienskega značaja, ki je po posebnih predpisih pod nadzorstvom pristojnega organa za sanitarno inšpekcijo.

Vsi občani, delovne organizacije in druge pravne osebe, so dolžni koristiti storitve te službe na vsem območju mesta Izola.

Javna komunalna služba je v okviru razpoložljivih finančnih sredstev dolžna čistiti in vzdrževati določene javne površine in naprave.

23. člen

Odpadki po tem odloku so:

1. hišne smeti in odpadki, ki normalno in redno nastajajo v stanovanjskih in poslovnih prostorih in jih je dovoljeno odlagati v tipske smetnjake ali druge tipske posode, nameščene pri zgradbah:

a) drobne smeti: papir, odpadni tekstil, stari čevlji, črepinje porcelana, stekla in keramike, pločevinke, steklenice, embalaža manjših gospodinjskih predmetov in živil, odpadki jedi, pepel ter razni manjši predmeti, ki ne povzročajo težav pri praznjenju smetnjakov, ki niso nevarni za povzročitev škode na napravah za odvoz smeti in jih ni dopustno odvajati v javno kanalizacijo;

b) ustrezno nevtraliziran, razkužen odpadni material iz zdravstvenih in drugih zavodov;

c) drobni odpadni material delovnih organizacij v manjših kosih in količinah, ki ga je mogoče odlagati v tipizirane smetnjake, opisan pod točko 1a) tega člena, ki ne predstavljajo surovino za nadaljnjo predelavo.

Med hišne smeti ne spadajo:

odpadni gradbeni material, pomije iz javnih in družbenih obratov prehrane, odpadni material iz obrtnih in drugih proizvodnih organizacij, večji deli pohištva, opreme in naprav; v to skupino odpadkov tudi ne spadajo odpadki in drugi odpadni material, ki bi lahko poškodoval tipizirane smetnjake ali vozila za odvoz odpadkov.

2. Odpadni materiali v večjih kosih, težah ali v tekočem stanju, ki nastajajo v stanovanjskih ali poslovnih prostorih delovnih organizacij, obrti itd., in ki jih ni dovoljeno odlagati v smetnjake in ne odvajati v javno kanalizacijo.

Ta odpadni material je treba zbirati na higiensko ustreznih zbirališčih ali v posebnih posodah in zabojih, ki se ga odvažna na poseben način z ustreznimi vozili, skladno s sanitarno-higienskimi predpisi. Tak odpadni material je zlasti:

a) večja embalaža iz kartonov od gospodinjev,

b) odpadno pohištvo in drugi večji odpadni predmeti iz gospodinjev (odpadni štedilniki, peči, dimne cevi, kosi pohištva, gospodinjskih strojev in naprav itd.),

c) odpadni gradbeni material,

č) odpadni material iz proizvodnje in predelave, večje količine pomij in fekalij, ki jih ni dopustno ali jih ni mogoče odvajati v javno kanalizacijo,

d) odpadki naftnih derivatov in drugih mineralnih olj,

e) kmetijski odpadki (odpadno olje, odpadno sadje, zelenjava, povrtnina z embalažo),

f) odpadna oprema in naprave večjih dimenzij in količin ter embalaža iz delovnih organizacij, obrti in drugih dejavnosti,

g) mrhovina in razni konfiskati iz mesnic, gostišč in obratov družbene prehrane. Konfiskati so zlasti: odpadne kosti, odpadna drobovina, neuporabno meso, pokvarjena živila itd.

24. člen

1. Uporabniki stanovanjskih in poslovnih prostorov so dolžni odlagati smeti in odpadke v 1. točki pod a), b) in c) 23. člena tega odloka v tipizirane smetnjake ali druge za to določene posode oziroma zaboje.

Hišni sveti, svetovalci, lastniki, uporabniki stanovanjskih zgradb, poslovnih prostorov, naprav in priprav so dolžni skrbeti, da so smetnjaki namešeni na določenih stalnih mestih, kjer so lahko dostopni delavcem pooblaščen delovne organizacije in ne ogrožajo higienskega režima ter estetskega videza okolice.

Od tega stalnega mesta pri zgradbi pa do vozišča, do katerega je možen normalen dovoz s specialnim smetarskim vozilom sme biti razdalja največ 15 m in te v istem nivoju. Na tako razdaljo je dolžna pooblaščen delovna organizacija odnašati in vračati tipske smetnjake zaradi izpraznjenja. Kolikor je ta razdalja večja ali pa v bistvenem drugačnem nivoju (v kleti, v nadstropju), potem je dolžan lastnik oziroma upravitelj zgradbe poskrbeti za iznašanje in vračanje smetnjakov na ustrezna mesta.

Tipski zaboji za odpadke morajo biti nameščeni na takem mestu, ki je vedno dostopno z autonakladalcem.

Pri vseh novih zgradbah mora biti že v gradbenem načrtu predviden prostor za namestitev potrebnega števila tipskih smetnjakov ali zabojev. Ti prostori morajo biti na ustrezno dostopnem mestu. Zato morajo biti projektirane tudi ustrezne dovozne poti (med bloki).

2. Odpadke, navedene v 2. točki pod a) 23. člena tega odloka se odlaga poleg smetnjakov in ne smejo kvariti estetskega videza niti ne ogrozati higienskega režima. Te vrste odpadkov se odvažna hkrati s praznjenjem smetnjakov.

3. Odpadke, navedene v 2. točki pod b) 23. člena tega odloka, odvažna pooblaščen delovna organizacija dvakrat letno in sicer v IV. in X. mesecu. Občani so dolžni zbirati odpadno pohištvo na mestih, ki so za to določena. Dan in mesto zbiranja ter odvoza teh odpadkov se predhodno objavi na krajevno običajen način.

Tovrstne odpadke, zbrane v določenih dnevih in na mestih zbiranja, odpelje pooblaščen delovna organizacija brezplačno.

4. Odpadke, navedene v 2. točki pod c) 23. člena tega odloka je dolžan izvajalec ali investitor odvažati na določena odlagališča sproti, na svoje stroške in ne smejo ostajati na javnem prostoru ter ne smejo ovirati javnega prometa.

5. Odpadki, navedeni v 2. točki pod č) 23. člena tega odloka morajo biti zbrani v posebnih, za to določenih tipskih zabojih. Ti zaboji z odpadki morajo biti na takih mestih, da je zagotovljen higienski režim okolice, varstvo pred glodalci in smradom ter estetski videz okolja. V te zaboje ni dovoljeno odlagati drugih odpadkov.

Odvoz in zakop teh odpadkov lahko opravlja lastnik odpadkov ali druga usposobljena delovna organizacija, na določeno mesto. Odpadke je treba odvažati dnevno, skladno s higienskimi načeli in drugimi določili tega odloka.

6. Odpadke, navedene v 2. točki pod d) 23. člena tega odloka, je treba zbirati v primerno zaprtih posodah na ustreznih mestih.

Odvoz teh odpadkov mora biti po potrebi na določeno mesto. Stroški prevoza in zakopa bremenijo lastnika odpadkov. Čas, način odvoza in mesto za depo teh odpadkov mora biti predhodno odobren od pooblaščen delovne organizacije in pristojnega organa za sanitarno inšpekcijo.

7. Odpadke, navedene v 2. točki pod e) 23. člena tega odloka je treba odvažati sproti in redno na za to določeno odlagališče.

Odvoz in zakop teh odpadkov (na posebnih odlagališčih) lahko opravlja lastnik odpadkov in pa druga usposobljena delovna organizacija na stroške lastnika odpadkov.

8. Odpadke, navedene v 2. točki pod f) 23. člena tega odloka mora redno in sproti odvažati in zakopati lastnik odpadkov na svoje stroške, a za to določeno odlagališče.

9. Odpadke, navedene v 2. točki pod g) 23. člena tega odloka mora lastnik odpadkov redno in sproti zbirati v za to primernih posebnih posodah, ki jih je možno prati in razkuževati. Mesta za posode s temi odpadki, način odvoza in kraj zakopavanja (lokacija zemljišča) določi pristojni organ za veterinarsko in sanitarno inšpekcijo. Stroški odvoza in zakopa bremenijo lastnika odpadkov.

25. člen

Za odpadke, navedene v 23. členu tega odloka pod točko 1. a), b) in c) je pooblaščen delovna organizacija dolžna preskrbeti ustrezno število tipskih smetnjakov ali druge tipske posode, ki sprejmejo vse tovrstne odpadke v času od enega do drugega praznjenja smetnjakov, da se odpadki zaradi pomanjkanja posod ne bi raznašali po okolici.

Za odpadke, navedene v 23. členu tega odloka pod točko 2) č),

d), e) in g) je potrebne zaboje ali posode dolžan nabaviti — preskrbeti uporabnik, odnosno lastnik odpadkov, ki je dolžan iste tudi vzdrževati, redno čistiti in po potrebi razkuževati.

26. člen

Hišni sveti, lastniki in uporabniki stanovanjskih zgradb in poslovnih prostorov so dolžni skrbeti za čistočo okoli smetnjakov in drugih posod za odpadke.

27. člen

Pooblaščen delovna organizacija je v okviru razpoložljivih finančnih sredstev dolžna:

1. redno vzdrževati lastne tipske smetnjake in zaboje za odpadke,
2. lastne tipske smetnjake in zaboje po potrebi oprati in razkuževati,
3. izpraznjevati smetnjake in odvažati odpadke:
 - na celotnem obveznem območju, ki ga določi svet za urbanizem, stanovanjske in komunalne zadeve vsak drugi dan in to od vseh zgradb, do katerih je možen normalen dovoz s specialnimi smetarskimi vozili,
 - na ostalem območju po potrebi, vendar vsaj dvakrat tedensko.

28. člen

Smeti in odpadke z javnih površin in druge odpadke iz tipskih smetnjakov odlaga pooblaščen delovna organizacija v posebne smetnjake in zaboje na določenih zbirnih mestih, od koder se nato odvažajo na posebna odlagališča odpadkov.

Vse odpadke je dovoljeno odlagati in zakopavati samo na posebnih odobrenih in usposobljenih odlagališčih odpadkov, ki morajo ustrezati higiensko-tehničnim predpisom. Lokacijo odlagališč odpadkov za določeno vrsto odpadkov določi pristojni svet za urbanizem, stanovanjske in komunalne zadeve skupščine občine Izola v soglasju s pristojnim organom za sanitarno inšpekcijo.

29. člen

Vsa odlagališča odpadkov upravlja pooblaščen delovna organizacija, ki mora skrbeti za pravilno vzdrževanje odlagališč, za zasipavanje organskih odpadkov z neorganskim materialom, za dezinfekcijo, dezinskcijo in deratizacijo.

Odpadki organskega izvora se morajo na odlagališču dnevno razkuževati in zasipavati. Občasna javna odlagališča za posamezne vrste odpadkov lahko po potrebi določa svet za urbanizem, stanovanjske in komunalne zadeve pri skupščini občine Izola, v soglasju s pristojnim organom za sanitarno inšpekcijo.

30. člen

Čiščenje in črpanje fekalij iz greznic, kakor tudi odpadnega materiala iz odprtih kanalov in kanalskih požiralnikov je dovoljeno le tako, da so zagotovljeni potrebni higiensko-sanitarni ukrepi.

Prostor za čiščenje in črpanje fekalij oziroma kanalskih požiralnikov mora biti po končanem delu takoj očiščen.

Izpraznjevanje fekalij je dovoljeno v mestno kanalizacijo in to na tistih mestih, ki jih odredi pooblaščen delovna organizacija za vzdrževanje kanalizacije. Izjemoma lahko pristojni organ sanitarne inšpekcije dovoli tudi drugo primerno mesto za izpraznjevanje, če so izpolnjeni potrebni higiensko sanitarni pogoji.

V. Tarife

31. člen

Cene oziroma tarife za komunalne storitve, ki jih upravlja pooblaščen delovna organizacija (zbiranje, odvoz smeti in odpadkov ter vzdrževanje odlagališča odpadkov) določa pooblaščen delovna organizacija v soglasju s svetom za urbanizem, stanovanjske in komunalne zadeve, odnosno s skupščino občine Izola.

Za odvoz smeti in odpadkov se določa cene po naslednjih osnovah:

- a) za redni obvezni odvoz hišnih smeti in odpadkov po 1. točki ter a) in b) 2. točke 23. člena tega odloka:
 - na kvadratni meter stanovanjske površine, ki je osnova za plačilo prispevka za uporabo mestnega zemljišča,
 - na kvadratni meter pokrite poslovne površine,
 - na kvadratni meter poslovne površine kopališč, avtokampov in parkirnih prostorov;

- b) za odvoz odpadkov, navedenih v 2. točki pod c), č), d), e), f) in g) 23. člena tega odloka po kubičnem metru — stvarnih stroškov in dnevnih cenah. Za odvoz teh odpadkov lahko sklone pooblaščen delovna organizacija posebno pogodbo z lastniki odpadkov,

- c) za uporabo odlagališča — deponije raznih drugih prevoznikov od kubičnega metra odloženega materiala na odlagališču,

- d) čiščenje javnih površin, onesnaženih po raznih uporabnikih, ki ga pooblaščen delovna organizacija izvrši na njihov račun, se zaračunava po dejanskih stroških za čiščenje in odvoz odpadkov.

Storitve rednega obveznega odvažanja hišnih smeti, s specialnimi smetarskimi vozili ali avtonakladalci z zaboji, to je po 1. točki ter a) in b) 2. točke 23. člena tega odloka, so dolžni plačevati po določenih ceni od kvadratnega metra površine zasebni in upravitelji stanovanjskih ter poslovnih zgradb (stanovanjska podjetja, stanovanjske poslovne enote, in druge delovne organizacije); in to od vseh površin v svojih zgradbah, ki jih uporabljajo sami ali drugi uporabniki (najemniki) in se nahajajo na območju, na katerem je obvezno odlaganje in odvažanje odpadkov.

Druge odvoze odpadkov po 2. točki 23. člena tega odloka pa so dolžni plačevati naročniki posebej na podlagi naročilnice ali pogodbe.

32. člen

Delovne organizacije in ostali, ki poslujejo sezonsko, plačajo komunalne storitve samo za čas poslovanja — zaokroženo na mesece.

Te delovne organizacije in ostali, so dolžni obvestiti pooblaščen delovno organizacijo o začetku in prenehanju poslovanja. Če tega ne store, jim pooblaščen delovna organizacija — podjetje zaračuna usluge za najmanj 6 mesecev letno. Če poslujejo več kot 6 mesecev pa po stvarnem številu mesecev poslovanja.

33. člen

Vsak uporabnik je dolžan prijaviti pooblaščen delovni organizaciji točne podatke o svojih stanovanjskih ali poslovnih površinah, kakor tudi vse spremembe o površinah, lastništvu in naslovu.

Če o nastali spremembi lastništva oz. upravitelja zgradbe ni takoj obveščena pooblaščen komunalna delovna organizacija, potem nosi vse obveznosti od dneva nastale spremembe pa do dneva javljanja spremembe prejšnji lastnik oz. upravitelj zgradbe.

Zmanjšanje površin zaradi adaptacije ali rušenja ali iz drugih vzrokov, se v evidenci (zaračunavanju) upošteva od tistega meseca, ko je bila taka sprememba javljena ali drugače ugotovljena in se za nazaj ne upošteva. Le v izjemnih upravičenih primerih se sprememba podatkov upošteva za nazaj — vendar največ 6 mesecev za nazaj, od dneva javljenja oz. ugotovitve dejanskih podatkov.

Pooblaščen delovna organizacija lahko izvrši kontrolo prijavljenih površin ob prisotnosti uporabnika površin.

34. člen

Lastniki oziroma upravitelji zgradb so upravičeni zaračunati imetnikom stanovanjske pravice ali drugim uporabnikom prostorov (najemnikom) ustrejni del cene za redni obvezni odvoz hišnih smeti in tudi za posebni odvoz odpadkov po naročilu, vse to pa glede na njihovo koriščenno površino. Uporabniki (najemniki) določenih prostorov v zgradbi pa so dolžni plačevati ustrejni del cene za odvoz smeti in odpadkov lastniku oziroma upravitelju zgradbe.

35. člen

Obveznost plačevanja določene cene za redni odvoz hišnih smeti ter odpadkov v območju, v katerem je določeno obvezno odlaganje in odvažanje odpadkov, nastane s tistim dnem, ko pooblaščen delovna organizacija ponudi te storitve, postavi pri zgradbi potrebno število tipskih smetnjakov, in organizira redni odvoz na tisti ulici oziroma od tiste zgradbe.

Storitve odvoza odpadkov po točki b), c) in d) 31. člena tega odloka pa se zaračunavajo na podlagi naročila oz. pogodbe in dejansko odvoženih oziroma dovoženih količin odpadkov.

36. člen

Če lastnik oziroma upravitelj zgradbe iz kakršnihkoli razlogov odkloni storitve odvoza hišnih smeti in odpadkov po tem odloku v območju obveznega odlaganja in odvažanja smeti ter odpadkov, in to s tem, da odkloni ponudeni smetnjak ali pa ne odlaga vanj odpadkov,

potem se s tem ne odveže dolžnosti plačevanja določene cene za redni obvezni odvoz hišnih smeti in odpadkov.

37. člen

Določena cena za redni obvezni odvoz hišnih smeti in odpadkov na podlagi površine se plačuje periodično za nazaj na podlagi računa pooblaščenih delovne organizacije. Ta račun se lahko izstavlja tudi četrtletno ali polletno ali letno za naprej, vendar pa posamezni del takega računa zapade v plačilo po končani ustrezni mesečni storitvi.

38. člen

Če je zgradba ali del zgradbe (celotno stanovanje) prazno — neopremljeno več kot 2 meseca in lastnik oziroma upravitelj zgradbe o tem poprej obvesti pooblaščen delovno organizacijo, potem je ta organizacija dolžna ustrezni del računa za redni obvezni odvoz smeti odračunati. Ima pa pravico preverjati resničnost izjave o prazni zgradbi oz. stanovanju.

39. člen

Pooblaščen delovna organizacija za odvoz odpadkov je upravičena zahtevati plačilo rednega obveznega odvoza hišnih smeti in odpadkov po določeni ceni od vsakega uporabnika stanovanjskega ali poslovnega prostora, če lastnik ali upravitelj zgradbe pooblaščen delovni organizaciji ni znan ali pa je neiztožljiv.

VI. Posebne določbe

40. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka opravljajo pristojni organi za komunalne zadeve pri občini Izola, pristojni organi sanitarne inšpekcije, delavci milice in komunalni redar.

41. člen

Da se omogoči uporaba sodobnih tehničnih sredstev pri čiščenju javnih površin in izvajanju drugih potrebnih komunalnih del se pooblasti organe milice, da v sodelovanju s pooblaščen delovno organizacijo uredi izmenično parkiranje na določenih javnih površinah.

VII. Kazenske določbe

42. člen

Z denarno kaznijo do 300 dinarjev se kaznuje:

1. Kdor odmetava ali odlaga na javnih površinah kakršnekoli odpadke ali na drug način povzroča nesnago (5. člen).
2. Kdor izliva na javne površine iz stanovanjskih prostorov ali poslovnih zgradb odpadno vodo, meteorno vodo ali drugo tekočo nesnago (5. člen).
3. Kdor odlaga na javne površine, obalo ali vodotoke embalažo ali drugi material (5. člen).
4. Kdor pere, čisti ali drugače z motornim vozilom onesnaži javne površine, obalo ali vodotoke (5. člen).
5. Kdor iztepa prah z balkonov, oken in vrat na javne površine (5. člen).
6. Kdor piše, plakatira, riše po zidovih, ograjah in podobno (5. člen).
7. Kdor uničuje, poškoduje ali odstrani koške za odpadke, tipske smetnjake ali druge posode za odpadke (5. člen).
8. Kdor odlaga med odpadke v tipske smetnjake predmete ali material, ki bi poškodoval naprave za odlaganje oziroma odvoz odpadkov (5. člen).
9. Kdor ovira redno praznjenje koškov in tipskih smetnjakov ali zabojev (5. člen).
10. Kdor sežiga večje količine odpadkov ali odpadnega materiala na nedovoljenem mestu (5. člen).
11. Kdor pri obrezovanju dreves ali grmičevja ob javnih površinah ne odstrani ves odpadni material (6. člen).
12. Prireditelj ali prodajalec, ki uporablja javno površino, če ne poskrbi za čiščenje in ne odstrani odpadkov z javne površine (10. člen).
13. Lastniki ali uporabniki zgradb in drugih objektov, če ne čistijo redno prostorov okrog zgradb in drugih objektov (14. in 15. člen).
14. Uporabniki in osebe, kadar ne čistijo javnih površin ob kioskih in drugih provizoričnih prodajalnah (18. člen).
15. Kdor ne poskrbi, da so smetnjaki za smeti in odpadke nameščeni na določenih mestih, ter tako lahko dostopni za praznjenje

in kdor na kakršenkoli način ovira redno praznjenje smetnjakov (24. člen).

16. Kdor določene vrste odpadkov, ki jih je sproti odlagati in zakopavati na določenih mestih, ne zakoplje in primerno zaščiti, četudi so odloženi na za to določenih mestih (24. člen).

17. Kdor ne skrbi za čistočo okrog smetnjakov in drugih posod za odpadke (26. člen).

18. Kdor odlaga fekalije na nedovoljenih mestih v nasprotju s 30. členom tega odloka.

19. Kdor redno ne plačuje komunalnih uslug za izvršeno delo (31. člen).

20. Kdor ne prijavi pooblaščen delovni organizaciji podatke o svojih stanovanjskih ali poslovnih površinah ali daje netočne podatke (33. člen).

Pooblaščen organi, sanitarni inšpektorji, delavci milice in komunalni redar, lahko za navedene prekrške izrečejo kršiteljem mandatne kazni 20 dinarjev. Če tisti, ki je storil prekršek noče takoj ali v določenem roku plačati kazen, se pošlje predlog sodniku za prekrške.

43. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznuje delovna organizacija, obrtnik ali druga organizacija:

1. Če iz svojih poslovnih površin odmetava ali odlaga kakršnekoli odpadke na javne površine ali nanje odvaja vodo; če pere ali čisti vozilo na javnih površinah; če sežiga večje količine odpadkov in odpadnega materiala na nedovoljenem mestu (5. člen).

2. Če pri obrezovanju drevoreda ali grmičevja in pri vzdrževanju zelenih površin ob javnih površinah, takoj ne odstranijo tega nastalega materiala in odpadkov (6. člen).

3. Če pri izvajanju gradbenih del ob ali na javnih površinah ne čisti teh površin pred gradbiščem, ali če ne prepreči širjenje prahu ob rušenju zgradb ali ne očisti vozil pred odhodom z gradbišč, če ne vzdržuje snage na odtočnih jaških v bližini gradbišč, ali če ne zavaruje gradbenega materiala na gradbiščih tako, da je onemogočeno vsako prenašanje nesnage na javno površino (7. člen).

4. Če pri izvajanju raznih del na javnih površinah (pri prekopih ipd.) ne poskrbi, da se razni material ne razširi po javnih površinah in če po končanih delih takoj ne odstrani vsega preostalega materiala ter odpadkov iz delovišča (8. člen).

5. Če pri prevažanju kuriva, odpadkov in drugega materiala ne prepreči odpadanje materiala, prahu ali vode na javnih površinah, ali če takoj ne odstrani povzročene nesnage pri prevozu ali po nakladanju oziroma razkladanju materiala na javnih površinah (9. člen).

6. Če kot organizatorji raznih prireditvev ne preprečijo onesnaženje in smradu na javnih površinah in če po končani prireditvi ne očistijo onesnažene javne površine (10. člen).

7. Če ne očistijo dnevno pločnikov pred svojimi poslovnimi prostori in ne odlagajo odpadkov v smetnjake ali druge ustrezne posode (12. člen).

8. Če ne poskrbijo za redno čiščenje stalnih odprtih in zaprtih površin, ki se uporabljajo za določene dejavnosti (gostinskih prostorov, stadionih, kopališčih ipd.) (13. člen).

9. Če ne poskrbijo za čiščenje javnih površin ob kioskih, prodajalnah, vhodih in izhodih v javne zabavne prostore, stadione, kopališča in druge javne prireditve (18. člen).

10. Če ne preskrbi potrebnih smetnjakov ali zabojev za določene vrste odpadkov, za katere se zahtevajo posebni ukrepi in zaščita (24. in 25. člen).

11. Če ne plačujejo komunalnih uslug za izvršeno delo ali te usluge neopravičeno odklanjajo (31. in 32. člen).

12. Če ne prijavi pooblaščen delovni organizaciji podatke o svojih poslovnih površinah, ali daje netočne podatke (33. člen).

Z denarno kaznijo do 300 dinarjev se kaznuje za prekrške iz 27. člena tudi odgovorna oseba delovne in druge organizacije.

44. člen

Z denarno kaznijo do 3.000 dinarjev se kaznuje pooblaščen delovna organizacija:

1. Če ne postavlja koškov za odpadke v skladu s 4. členom tega odloka.

2. Če pri obrezovanju drevoreda ter grmičevja in pri vzdrževanju zelenih površin ob javnih površinah takoj ne odstrani vsega nastalega materiala in odpadkov (6. člen).

3. Če ne čisti javnih površin v skladu z letnimi plani in na podlagi pogodb, sklenjenih s skupščino občine Izola.

4. Če ne čisti zelenih površin v skladu s pogodbo (16. člen).

5. Če ne čisti odtočnih jaškov na javnih površinah (17. člen).

6. Če ne očisti javnih površin po izrednem onesnaženju na podlagi pogodb, sklenjenih z delovnimi organizacijami (19. člen).

7. Če ne preskrbi ustrezno število smetnjakov oziroma zabojev za odpadke (25. člen).

8. Če redno ne vzdržuje lastne tipske smetnjake in zaboje za odpadke, ter iste ne pere in razkužuje (27. člen).

9. Če ne vzdržuje deponije odpadkov v skladu s higiensko-sanitarnimi predpisi (29. člen).

Z denarno kaznijo do 300 dinarjev se kaznuje za prekršek iz 27. člena tudi odgovorna oseba delovne ali druge organizacije.

45. člen

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati odlok o obveznem zbiranju in odvažanju smeti in odpadkov ter o uporabi odlagališč na območju mesta Izola (Uradni glasnik, št. 13/66 in 16/66).

46. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 352-44/73

Izola, 12. julija 1973

Predsednik

JERNEJ HUMAR, l. r.

Na podlagi 5. in 6. člena odloka o ukrepih neposredne družbene kontrole cen za proizvode in storitve (Uradne objave, št. 10/73) in 102. člena statuta občine Izola je skupščina občine Izola na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 12. julija 1973 sprejela

SKLEP

O DOLOČITVI NAJVIŠJE CENE ZA ZBIRANJE IN ODVOZ SMETI NA OBMOČJU MESTA IZOLA

I.

S tem sklepom se določa najvišja cena za zbiranje in odvoz smeti na območju mesta Izola, ki znaša: mesečno dinarjev/ kv. metrov

1) za gospodinjstvo	0,20
2) za pokrite površine v negospodar.	0,24
3) za pokrite površine v gospodarst. — za proizvodne hale	0,20
— za ostale prostore	0,60
4) za nepokrite poslovne površine, avtokampov, kopališč in parkirnih prostorov v sezoni (3 meseci)	0,20.

II.

Komunalna delovna organizacija Splošno komunalno podjetje Izola obračunava storitve po cenah iz I. točke tega sklepa od 1. avgusta 1973 dalje.

III.

Z uveljavitvijo tega sklepa preneha veljati sklep o določitvi najvišje cene za zbiranje in odvoz smeti na območju mesta Izola (Uradne objave, št. 18/72).

IV.

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah, uporablja pa se od 1. avgusta 1973.

Št.: 38-35/73

Izola, 12. julija 1973

Predsednik

JERNEJ HUMAR, l. r.

OBČINA PIRAN

Na podlagi drugega odstavka 3. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67 in 27/72) in prvega odstavka 3. člena odloka o urbanističnem načrtu za mesto Piran (Uradne objave, št. 20/68) in 82. člena statuta občine Piran je skupščina občine Piran na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 12. 7. 1973 sprejela

ODLOK

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O URBANISTIČNEM NAČRTU ZA MESTO PIRAN

1. člen

4. člen odloka o urbanističnem načrtu za mesto Piran se spremeni in se glasi:

„Urbanistični načrt obsega te-le dokumente:

- programske osnove,
- urbanistični načrt dopolnjen in spremenjen s — cestno-prometno rešitvijo in tehničnim poročilom“.

2. člen

10. člen se spremeni in se glasi:

„Predvideva se ta-le ureditev prometnega omrežja in naprav:

- izgradnja regionalne ceste od Loreta do hrvaške meje;
- izgradnja nove lokalne ceste — piranska vpadnica;
- izgradnja novih napajalnih cest „A“, „B“, „C“;
- rekonstrukcija in modernizacija obstoječega cestnega omrežja v ureditvenem območju;
- izgradnja letališča v Sečovljah tipa STOL“.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 350-5/68-73

Piran, 12. julija 1973

Predsednik

IVAN BAŽEC, l. r.

OBČINA POSTOJNA

Na podlagi 10. člena zakona o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 32/72) in odloka o natančnejših pogojih za ukrepe družbene kontrole cen iz pristojnosti občin (Uradni list SRS, št. 6/73) in 86. člena statuta občine Postojna, je skupščina občine Postojna na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 6. julija 1973 sprejela

ODLOK

O UKREPIH NEPOSREDNE DRUŽBENE KONTROLE CEN ZA PROIZVODE IN STORITVE

1. člen

Cene proizvodov in storitev, ki so po 9. členu zakona o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole cen v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 32/72) v pristojnosti občine, se oblikujejo na način in po postopku, ki ju določa ta odlok.

2. člen

Določbe tega odloka se nanašajo na organizacije združenega dela, ki so kot pravne osebe vpisane v register organizacij združenega dela, na imetnike obrti in na posameznike (udeleženci v prometu blaga in storitev).

3. člen

Maksimirajo se prodajne cene v prometu na drobno za naslednje živilske proizvode in storitve:

- za pasterizirano konzumno mleko,
- za osnovne vrste kruha (belega iz moke tipa 400, polbelega iz moke tipa 600, polčrnega iz moke tipa 800, črnega iz moke tipa 1000 in mešanega pšeničnega z dodatkom 30 % ržene moke),
- za sveže telečje meso, meso mladih pitanih goved, goveje meso, svinjsko meso, meso piščancev-brojlerjev,
- za stanarine ter najemnine za poslovne prostore.

4. člen

Za predpisovanje cen iz prejšnjega člena pod č) je pristojna skupščina občine, za cene pod a), b) in c) pa se pooblašča svet za gospodarstvo.

Občinska skupščina in svet pri določanju maksimiranih cen upoštevata ugotovitve, ki jih Zavod SRS za cene na osnovi družbenih dogovorov sporoča občinski skupščini glede upravičenosti posameznih elementov, ki so osnova za določanje najvišje ravni cen.

Pri predpisovanju maksimiranih cen za stanarine upošteva skupščina tudi skupne dogovorjene osnove in merila za oblikovanje cen stanarin. (Zakon o stanarinah).

5. člen

Dajanje soglasij k cenikom oziroma tarifam se predpiše za naslednje storitve:

- a) za komunalne storitve,
- b) za mestni promet,
- c) za priključevanje na električno, PTT, vodovodno in kanalizacijsko omrežje,
- č) za dimnikarske storitve,
- d) za storitve socialnih zavodov.

Udeleženci v prometu blaga in storitev morajo poleg cenika oziroma tarife, predložiti pristojnemu svetu tudi ustrezno dokumentacijo iz katere je razvidna upravičenost zahtevane ravni cen.

6. člen

Za dajanje soglasij k cenikom oziroma tarifam iz prejšnjega člena je pod točko a), b) in d) pristojna skupščina občine, pod točko c) in č) pa se pooblaščajo pristojni sveti.

7. člen

Udeleženci v prometu blaga in storitev morajo pošiljati obvestila o spremembah cen (ceniki v evidenco) organu za cene, da jih evidentira za naslednje proizvode in storitve:

- za pekarske izdelke, razen za osnovne vrste kruha navedene v 3. členu tega odloka,
- za gostinske storitve,
- za obrtniške storitve, razen dimnikarskih storitev,
- za transportne storitve zasebnikov,
- za prodajo hrane v obratih družbene prehrane.

8. člen

Prodaja po cenah iz cenika, poslanega v evidenco, ni dovoljena pred potekom 30 dni od dneva, ko je bil cenik poslan v evidenco.

Pristojni organ za cene izjemoma, na obrazloženo in upravičeno zahtevo udeleženca v prometu blaga in storitev, lahko skrajša rok iz prvega odstavka tega člena.

9. člen

Cenik mora vsebovati te podatke:

1. naziv proizvoda oziroma storitve,
2. mersko enoto,
3. glavne tehnične, tehnološke in komercialne značilnosti ter označbe in specifikacije, s katerimi je opredeljena vrsta in kakovost proizvoda oziroma storitve,
4. sedanjo in s cenikom predvidene prodajne pogoje (kraj in način dobave, rabat, superrabat, rizike in druge bonifikacije, kasaskonto, vrsto in obračun embalaže). V ceniku se lahko navedejo tudi drugi podatki.

Če cenik ne obsega vseh podatkov iz prvega odstavka tega člena se šteje, da ni bil predložen.

10. člen

Cenike iz 7. člena tega odloka morajo imeti udeleženci v prometu blaga in storitev izobešene na vidnem mestu v prostoru, kjer sprejemajo naročila strank. Za storitve, ki jih ni mogoče oceniti po merskih enotah, se morajo na vsakokratno zahtevo stranke, predložiti splošni pogoji, na osnovi katerih se opravljajo take storitve.

11. člen

Za pomembnejša živila, za katera ni določena najvišja raven cen v prodaji na drobno, se sme zaračunavati najvišja dovoljena razlika v ceni (marža).

Za določitev pomembnejših živil in za odreditev najvišje marže iz prejšnjega odstavka je pristojen svet za gospodarstvo.

12. člen

Oblikovanje cen za proizvode in storitve, ki niso omenjeni v 3. in 9. členu tega odloka ureja organ za cene ob upoštevanju razmer v občini.

Opravljanje strokovnih in upravnih zadev

13. člen

Strokovno analitične in upravne zadeve na področju cen opravlja oddelek za gospodarstvo skupščine občine (organ za cene).

Družbeno dogovarjanje o cenah

14. člen

Cene proizvodov in storitev iz pristojnosti občine se lahko določijo z družbenim dogovorom o cenah.

Za sklepanje družbenih dogovorov se uporabljajo določbe uredbe o načinu in postopku pri sklepanju družbenih dogovorov o cenah (Uradni list SRS, št. 34/72) in določbe tega odloka.

15. člen

Družbeni dogovor o cenah in o merilih za njihovo oblikovanje predlagajo in pri sklepanju sodelujejo:

- skupščina občine ali organ, ki ga ta pooblasti,
- strokovni odbor gospodarske zbornice SRS,
- poslovna združenja, katerih člani so udeleženci v prometu blaga in storitev, ki dajejo v promet proizvode in storitve, na katere se nanaša dogovor,
- občinska konferenca SZDL,
- občinski sindikalni svet.

Udeleženci družbenih dogovorov so lahko tudi organizacije združenega dela ter samoupravne in družbene organizacije.

16. člen

Družbeni dogovor o cenah za proizvode in storitve je obvezen za vse udeležence v prometu blaga in storitev na območju občine, ki dajejo v promet blaga ali opravljajo storitve, na katere se dogovor nanaša. V tem primeru veljajo za cene teh proizvodov in storitev določbe tega družbenega dogovora, ne pa določbe tega odloka.

Družbeni dogovor iz prejšnjega odstavka se objavi v Uradnih objavah.

17. člen

Če je potrebno, da se doseže enotnost politike cen, se lahko sklene družbeni dogovor za cene proizvodov in storitev iz pristojnosti občine tudi s pristopom k družbenemu dogovoru, ki je sklenjen za območje več občin oziroma republike.

Samoupravno sporazumevanje o cenah

18. člen

Raven cen, način njihovega oblikovanja ali cene za proizvode in storitve se določajo tudi s samoupravnim sporazumom.

Samoupravni sporazum se sklene v skladu z morebitnim ustreznim družbenim dogovorom. Če družbenega dogovora ni, se za sklepanje samoupravnega sporazuma uporabljajo merila iz 14. člena tega odloka.

Sporazum stopi v veljavo z dnem, ko ga sprejme v evidenco pristojni organ za cene.

Podpisniki sporazuma morajo zagotoviti javnost sporazuma in ga objaviti, kot je v njem določeno.

19. člen

Samoupravni sporazumi o cenah se sklepajo za vse območje občine ali za širše območje več občin, lahko pa se sklenejo tudi za manjše gospodarsko območje, če to pomeni s stališča politike cen zaokroženo gospodarsko celoto.

20. člen

Sklenitev samoupravnega sporazuma o cenah lahko predlagajo:

- organizacije združenega dela,
- samoupravne in družbene organizacije,
- samostojni obrtniki, ki dajejo v promet proizvode ali opravljajo storitve,
- strokovni odbori gospodarske zbornice,
- občinska skupščina in njeni sveti
- organ za cene

(V nadaljnjem besedilu: udeleženci sporazuma)

21. člen

Predlog za dogovarjanje morajo udeleženci sporazuma predložiti pristojnemu strokovnemu odboru gospodarske zbornice.

Skupaj s predlogom iz prejšnjega odstavka morajo predložiti tudi obrazložitev, s katero je pojasnjena utemeljenost predloga in ocenjen učinek, ki naj se s takim sporazumom doseže.

22. člen

Samoupravni sporazum o cenah, glede katerih so se sporazumeli udeleženci sporazuma, mora vsebovati te podatke:

1. ime proizvoda ali storitve ter označbo enote,
2. glavne tehnične, tehnološke ali komercialne značilnosti, označbo in specifikacijo, s katero se določa vrsta in kakovost proizvodov ali storitev. Če so te značilnosti določene z JUS ali s kakšnim drugim predpisom, se lahko sporazum sklicuje na te predpise,
3. prodajno ceno za proizvod ali storitev z navedbo zneska in vrste cene (prodajalčeva cena, prodajna cena na debelo ali na drobno ipd.),
4. prodajne pogoje (kraj in način dobave, popuste, vrsto in obračun embalaže),
5. dan od katerega velja cenik ali sporazum.

23. člen

Samoupravni sporazum je sklenjen, ko ga podpiše tolikšno število udeležencev v prometu blaga in storitev, katerih proizvodnja, promet ali potrošnja pomeni najmanj 2/3 skupne proizvodnje, prometa ali potrošnje proizvodov in storitev iz območja za katerega je sklenjen.

Predpisani 2/3 delež skupne proizvodnje, prometa ali potrošnje se ocenjuje praviloma po vrednosti glede na proizvodnjo, promet ali potrošnje proizvodov v preteklem letu, pri storitvah pa se ocenjuje po osnovnih kazalcih, po katerih se spremlja proizvodnja, promet ali potrošnja posamezne storitve, če se udeleženci sporazuma ne dogovorijo drugače.

Končne določbe

24. člen

Predpisi o določitvi prodajnih cen, ki so veljali na dan uveljavitve tega odloka, ostanejo v veljavi dokler jih pristojni organ ne spremeni.

25. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnih objavah.
Št.: 38-5/73

Postojna, 6. julija 1973

Predsednik
MIRAN FAJDIGA, l. r.

Na podlagi 10. člena zakona o ureditvi nekaterih vprašanj družbene kontrole v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 32-287/72), 5. člena zakona o stanarinah (Uradni list SRS, št. 50-379/72), 3. točke odloka o natančnejših pogojih za ukrepe družbene kontrole cen iz pristojnosti občin (Uradni list SRS, št. 6-28/73), 10. in 16. točke dogovora o izvajanju politike cen v letu 1973 (Uradni list SFRJ, št. 28-388/73) in 86. člena statuta občine Postojna je skupščina občine Postojna na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 6. julija 1973 sprejela.

O D L O K

O NAJVIŠJIH STANARINAH

1. člen

V izvajanju ukrepov neposredne družbene kontrole cen se predpisujejo kot najvišje stanarine, ki jo plačujejo imetniki stanovanjske pravice v občini od 1. avgusta 1973 dalje, polne stanarine določene v veljavnih stanovanjskih pogodbah.

2. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha linearno subvencioniranje stanarin, ki je bilo v veljavi od 1. januarja 1969 dalje.

Diferencirano subvencioniranje stanarin od 1. avgusta 1973 dalje se predpiše s posebnim odlokom.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan od objave v Uradnih objavah.

Št.: 38-5/73

Postojna, 6. julija 1973

Predsednik,
MIRAN FAJDIGA, l. r.

Na podlagi 4. člena zakona o programiranju in financiranju graditve stanovanj (Uradni list SRS, št. 5/72) in 68. člena statuta občine Postojna je skupščina občine Postojna na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 6. julija 1973 sprejela

O D L O K

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ODLOKA O USTANOVITVI SOLIDARNOSTNEGA SKLADA ZA DRUŽBENO POMOČ V STANOVANJSKEM GOSPODARSTVU

1. člen

V odloku o ustanovitvi solidarnostnega sklada za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu (Uradne objave, št. 21/72) se v vseh členih besedilo „svet sklada“ nadomesti z besedilom „upravni odbor sklada“.

2. člen

V tretjem odstavku 5. člena se doda 7. alineja, ki se glasi:

– „Občinska konferenca ZMS“.

3. člen

V 6. členu se 5. alineja spremeni in glasi:

– „imenuje izvršni odbor in komisije sklada. Predsedniki komisij morajo biti člani upravnega odbora.“

4. člen

„Prvi odstavek 7. člena se spremeni in glasi:

„Izvršni odbor ima 11 članov“.

Drugi odstavek se črta.

5. člen

Tretji odstavek 11. člena se spremeni in glasi:

„K finančnemu programu sklada in k srednjeročnemu programu daje soglasje skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti“.

6. člen

Prvi odstavek 12. člena se spremeni in glasi:

„Zaključni račun in letno poročilo sklada sprejme upravni odbor in ga predloži v potrditev skupščini samoupravne stanovanjske skupnosti“.

7. člen

V 13. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

„Upravni odbor lahko s pogodbo prenese opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena na oddelek za gospodarstvo in finance skupščine občine Postojna ali na Stanovanjsko podjetje Postojna.“

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 420-7/72

Postojna, 6. julija 1973

Predsednik,
MIRAN FAJDIGA, l. r.

Na podlagi 6. in 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS št. 16/67) in 86. člena statuta občine Postojna je skupščina občine Postojna na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 6. julija 1973 sprejela

O D L O K

O SPREMEMBI ODLOKA O SPREMENBAH ODLOKA O URBANISTIČNEM PROGRAMU ZA OBMOČJE OBČINE POSTOJNA

1. člen

1., 2. in 3. člen odloka o spremembah odloka o urbanističnem programu za območje občine Postojna (Uradne objave, št. 23/69) se črtajo in ostanejo ponovno v veljavi določila 2., 5. in 10. člena odloka o urbanističnem programu za območje občine Postojna.

2. člen

4. člen odloka o spremembah odloka o urbanističnem programu za območje občine Postojna ostane nespremenjen.

3. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnih objavah.

Št.: 350-4/68

Postojna, 6. julija 1973

Predsednik
MIRAN FAJDIGA, l. r.